

Επίσημη Εφημερίδα

C 245

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

50^ο έτοςΈκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

19 Οκτωβρίου 2007

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
II Ανακοινώσεις		
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ		
Επιτροπή		
2007/C 245/01	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση ⁽¹⁾	1
2007/C 245/02	Κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφοι 4, 5 και 6 της συνθήκης ΕΚ — Αίτηση έγκρισης της διατήρησης ή θέσπισης εθνικών μέτρων αυστηρότερων από τις διατάξεις κοινοτικού μέτρου εναρμόνισης ⁽¹⁾	4
2007/C 245/03	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση COMP/M.4692 — Barclays/ABN AMRO) ⁽¹⁾	6
2007/C 245/04	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση COMP/M.4845 — Santander/ABN AMRO) ⁽¹⁾	6
2007/C 245/05	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση COMP/M.4730 — Yara/Kemira Growhow) ⁽¹⁾	7
2007/C 245/06	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση COMP/M.4721 — AIG Capital Partners/Bulgarian Telecommunications Company) ⁽¹⁾	7
IV Πληροφορίες		
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ		
Επιτροπή		
2007/C 245/07	Ισοτιμίες του ευρώ	8

EL

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

2007/C 245/08	Τροποποίηση από τη Γαλλία των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας οι οποίες επιβλήθηκαν στις τακτικές αεροπορικές γραμμές μεταξύ, αφενός, της Μητροπολιτικής Γαλλίας και, αφετέρου, της Γουαδελούπης, της Γουιάνας, της Μαρτινίκας και της Ρεϋνιόν (!)	9
2007/C 245/09	Πληροφορίες που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη για τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (!)	12

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Επιτροπή

2007/C 245/10	Πρόσκληση υποβολής προτάσεων βάσει του προγράμματος εργασίας «Ικανότητες» του 7ου προγράμματος πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της ΕΚ	20
---------------	---	----

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Επιτροπή

2007/C 245/11	Κρατική ενίσχυση — Γερμανία — Κρατική ενίσχυση C 36/07 (ex NN 25/07) — Κρατική ενίσχυση υπέρ της Deutsche Post AG — Πρόσκληση για την υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ (!)	21
2007/C 245/12	Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση COMP/M.4934 — KazMunaiGaz/Rompetrol) (!)	45
2007/C 245/13	Ανακοίνωση σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου στην υπόθεση COMP/37.984 — SkyTeam (!)	46

(!) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

II

(Ανακοινώσεις)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

**Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ
Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/C 245/01)

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης	12.9.2007
Αριθμός ενίσχυσης	N 184/07
Κράτος μέλος	Ιταλία
Περιφέρεια	—
Τίτλος (ή/και όνομα του δικαιούχου)	Cuneo fiscale [riduzione delle base imponibile IRAP — art. 1, comma 266, lettera a), legge 27 dicembre 2006, n. 296]
Νομική βάση	Emendamento all'articolo 11, comma 1, lettera a), nn. 2 e 4, del decreto legislativo n. 446/97, decreto che istituisce l'IRAP, come modificato dall'articolo 1, comma 266, lettera a), legge 27 dicembre 2006, n. 296 (legge finanziaria 2007)
Είδος μέτρου	Καθεστώς Ενισχύσεων
Στόχος	—
Είδος ενίσχυσης	Μείωση φορολογικής βάσης
Προϋπολογισμός	—
Ένταση	Μέτρο που δεν συνιστά ενίσχυση
Διάρκεια	1.2.2007-
Κλάδοι της οικονομίας	Όλοι οι κλάδοι

Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Ministero dell'Economia e delle finanze
Λοιπές πληροφορίες	—

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης	23.8.2007
Αριθμός ενίσχυσης	N 278/07
Κράτος μέλος	Γερμανία
Περιφέρεια	Sachsen-Anhalt
Τίτλος (ή/και όνομα του δικαιούχου)	Richtlinie über die Gewährung von Zuwendungen zur Förderung des Schutzes und der Verwertung von Erfindungen (Patentförderung)
Νομική βάση	Richtlinie über die Gewährung von Zuwendungen zur Förderung des Schutzes und der Verwertung von Erfindungen (Patentförderung) Verwaltungsvorschriften zu § 44 der Landeshaushaltsordnung (VV-LHO) Verwaltungsverfahrensgesetz Sachsen-Anhalt (VwVfG LSA) in Verbindung mit dem Verwaltungsverfahrensgesetz (VwVfG) Mittelstandsförderungsgesetz (MFG)
Είδος μέτρου	Καθεστώς Ενισχύσεων
Στόχος	Έρευνα και Ανάπτυξη, μικρομεσαίες επιχειρήσεις
Είδος ενίσχυσης	Άμεση επιχορήγηση, επιστρεπτέα επιχορήγηση
Προϋπολογισμός	Προβλεπόμενη ετήσια δαπάνη: 0,7 εκατ. EUR· προβλεπόμενη συνολική ενίσχυση: 4,2 εκατ. EUR
Ένταση	70 %
Διάρκεια	Μέχρι τις 31.12.2013
Κλάδοι της οικονομίας	Όλοι οι κλάδοι
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Investitionsbank Sachsen-Anhalt Domplatz 12 D-39104 Magdeburg
Λοιπές πληροφορίες	—

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης	10.9.2007
Αριθμός ενίσχυσης	N 335/07
Κράτος μέλος	Ιταλία
Περιφέρεια	Val d'Aosta
Τίτλος (ή/και όνομα του δικαιούχου)	Modificazioni alla legge regionale n. 84/1993 «Interventi in favore della ricerca e dello sviluppo»
Νομική βάση	Disegno di legge regionale n. 175 «Modificazioni alla legge regionale 7 dicembre 1993 n. 84 (Interventi regionali a favore della ricerca e dello sviluppo)»
Είδος μέτρου	Καθεστώς Ενισχύσεων
Στόχος	Έρευνα και Ανάπτυξη
Είδος ενίσχυσης	Άμεση επιχορήγηση
Προϋπολογισμός	Προβλεπόμενη συνολική ενίσχυση: 6 εκατ. EUR
Ένταση	80 %
Διάρκεια	Μέχρι τις 31.12.2013
Κλάδοι της οικονομίας	Όλοι οι κλάδοι
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Regione Val d'Aosta
Λοιπές πληροφορίες	—

Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφοι 4, 5 και 6 της συνθήκης ΕΚ — Αίτηση έγκρισης της διατήρησης ή θέσπισης εθνικών μέτρων αυστηρότερων από τις διατάξεις κοινοτικού μέτρου εναρμόνισης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/C 245/02)

1. Στις 29 Ιουνίου 2007, η Δημοκρατία της Αυστρίας πληροφόρησε την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006 ⁽¹⁾ για ορισμένα φθοριούχα αέρια θερμοκηπίου (εν προκειμένω «ο κανονισμός»), σχετικά με εθνικά μέτρα που θέσπισε το 2002 (BGBl.II αριθ. 447/2002 — διάταγμα του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Γεωργίας, Δασοκομίας, Περιβάλλοντος και Διαχείρισης των Υδάτων για τις απαγορεύσεις και τους περιορισμούς όσον αφορά τους μερικώς φθοριωμένους και πλήρως φθοριωμένους υδρογονάνθρακες και το εξαφθοριούχο θείο (διάταγμα HFC-PFC-SF₆), που δημοσιεύθηκε στην Ομοσπονδιακή Επίσημη Εφημερίδα της 10ης Δεκεμβρίου 2002), όπως τροποποιήθηκε στη συνέχεια από το διάταγμα BGBl.II αριθ. 139/2007, της 21.6.2007 (εν προκειμένω «το διάταγμα»).
2. «Το διάταγμα» αφορά τρία φθοριούχα αέρια θερμοκηπίου ταξινομημένα βάσει του πρωτοκόλλου του Κυότο της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τις Κλιματικές Μεταβολές, τα περισσότερα των οποίων έχουν μεγάλες επιπτώσεις όσον αφορά την πλανητική θέρμανση: υδροφθοράνθρακες (HFC), υπερφθοράνθρακες (PFC) και εξαφθοριούχο θείο (SF₆).
3. Το διάταγμα συνίσταται σε απαγόρευση διάθεσης στην αγορά και χρήσης των ανωτέρω φθοριούχων αερίων θερμοκηπίου, καθώς και της χρήσης τους σε ορισμένους εξοπλισμούς, μονάδες και προϊόντα, εκτός εάν χρησιμοποιούνται για σκοπούς έρευνας, ανάπτυξης και αναλύσεων
4. Οι λεπτομερείς διατάξεις για τις απαγορεύσεις και τους όρους υπό τους οποίους επιτρέπονται, καθορίζονται στις παραγράφους 4 έως 17 του διατάγματος.
5. Το Αυστριακό Συνταγματικό Δικαστήριο ακύρωσε στη συνέχεια (στις αποφάσεις της 9ης Ιουνίου 2005 και της 1ης Δεκεμβρίου 2005, οι οποίες ανακοινώθηκαν από τον Ομοσπονδιακό Υπουργό στην Ομοσπονδιακή Επίσημη Εφημερίδα της 9ης Αυγούστου 2005 και της 24ης Φεβρουαρίου 2006, αντιστοίχως) την οριακή τιμή του Δυναμικού Πλανητικής Θέρμανσης 3000 για τους HFC που ορίζεται στην παράγραφο 12 στοιχείο 2) γραμμή 3 του διατάγματος, καθώς και τη ρήτρα εξαίρεσης που ορίζεται στην παράγραφο 12 στοιχείο 2) γραμμή 3 περίπτωση α), αναφέροντας τον λόγο για τον οποίο κρίνονται παράτυπες.
6. Το διάταγμα συνεκτιμά επίσης, μετά την τροποποίηση του 2007, ορισμένα μέτρα χαλάρωσης των περιορισμών που αφορούν τους τομείς της ψύξης και του κλιματισμού, ούτως ώστε να τους ευθυγραμμίσει με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006. Η κινητή ψύξη και ο κινητός κλιματισμός δεν καλύπτονται πλέον από το διάταγμα και όσον αφορά τις σταθερές εφαρμογές, οι απαγορεύσεις εφαρμόζονται μόνο σε μικρές συνδεδεμένες μονάδες που τροφοδοτούνται με ψυκτικό μέσο ποσότητας 150 g και κάτω και σε αυτοτελή εξοπλισμό που τροφοδοτείται με ψυκτικό μέσο ποσότητας 20 kg και άνω. Επίσης, έχουν επέλθει αλλαγές στην επεξεργασία των αεροζόλ που περιέχουν HFC και στη χρήση εξαφθοριούχου θείου, ώστε να ευθυγραμμιστούν με την κοινοτική νομοθεσία.
7. Η αυστριακή νομοθεσία του 2002 είχε θεσπιστεί προτού υποβληθεί, από την Επιτροπή, πρόταση κανονισμού σχετικά με ορισμένα φθοριούχα αέρια θερμοκηπίου, ⁽²⁾ η οποία τελικά εγκρίθηκε μέσω της διαδικασίας της συναπόφασης και δημοσιεύθηκε τον Ιούνιο του 2006. Η αυστριακή νομοθεσία τροποποιήθηκε ανάλογα το 2007. Στόχος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006 είναι ο περιορισμός των εκπομπών φθοριούχων αερίων που καλύπτονται από το Πρωτόκολλο του Κυότο, κυρίως μέσω της συγκράτησης (άρθρο 3), καθ' όλη τη διάρκεια ζωής προϊόντων και εξοπλισμών που περιέχουν τα εν λόγω αέρια (πρόληψη και αποκατάσταση διαρροών) και αφετέρου της ανάκτησής τους (άρθρο 4) στο τέλος του κύκλου ζωής τους. Ο κανονισμός προβλέπει επίσης περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων στις οποίες απαγορεύεται η χρήση και διάθεση στην αγορά (αντιστοίχως άρθρα 8 και 9, παράγραφοι 1 και 2), όταν κρίνεται ότι υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις διαθέσιμες και ενδιαφέρουσες, από πλευράς κόστους-αποτελέσματος σε κοινοτικό επίπεδο και όταν η βελτίωση της συγκράτησης και της ανάκτησης δεν θεωρείται εφικτή.
8. Ο κανονισμός έχει διπλή νομική βάση, το άρθρο 175 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ σε ό,τι αφορά όλες τις διατάξεις πλην των άρθρων 7, 8 και 9, τα οποία στηρίζονται στο άρθρο 95 της συνθήκης ΕΚ, λόγω των επιπτώσεών τους από πλευράς ελεύθερης κυκλοφορίας των αγαθών στην ενιαία αγορά της ΕΚ.

⁽¹⁾ EEL 161 της 14.6.2006, σ. 1.

⁽²⁾ COM (2003) 492 της 11ης Αυγούστου 2003.

9. Το άρθρο 9 του κανονισμού διέπει τη διάθεση στην αγορά και, ειδικότερα, απαγορεύει την εμπορία σειράς προϊόντων και εξοπλισμού που περιέχουν (ή των οποίων η λειτουργία εξαρτάται από τα αέρια αυτά) φθοριούχα αέρα θερμοκηπίου που καλύπτονται από τον κανονισμό. Ορίζει δε περαιτέρω, στην παράγραφο 3 στοιχείο α), ότι τα κράτη μέλη που έχουν, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2005, θεσπίσει εθνικά μέτρα τα οποία είναι αυστηρότερα αυτών που ορίζονται στο άρθρο και τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, δύνανται να διατηρήσουν τα εν λόγω εθνικά μέτρα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012. Ωστόσο, σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχείο β), τα εν λόγω μέτρα, καθώς και η αιτιολόγησή τους, πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή και να είναι συμβατά με τη συνθήκη.
10. Όντας λοιπόν πιο προωθημένο σε ό,τι αφορά τη διάθεση στην αγορά, το διάταγμα είναι, επομένως, αυστηρότερο από την κείμενη κοινοτική νομοθεσία.
11. Η Δημοκρατία της Αυστρίας ισχυρίζεται ότι η νομοθεσία αυτή είναι αναγκαία προκειμένου να της επιτρέψει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του πρωτοκόλλου του Κυότο, δηλαδή την κατά 13 % μείωση των οικείων συνολικών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου μέχρι το 2012, υποχρεώσεις που, οπωσδήποτε, απαιτούν την καταβολή συντονισμένων προσπαθειών για την αντιμετώπιση κάθε πηγής εκπομπών αερίων θερμοκηπίου.
12. Η Αυστρία επισημαίνει ότι η κοινοποίηση ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της ρήτρας διασφάλισης του άρθρου 9 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006 και ότι ορισμένοι τομείς (αφροί, βιομηχανία ηλεκτρονικών ειδών) που καλύπτονται από την οικεία εθνική νομοθεσία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ανωτέρω κανονισμού.
13. Πέραν αυτών, η τροποποίηση του διατάγματος του 2007 είχε ως αποτέλεσμα την άρση και χαλάρωση ορισμένων απαγορεύσεων και την πληρέστερη ευθυγράμμιση με την κοινοτική νομοθεσία. Η Αυστρία θεωρεί ότι, κατά την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006, η «χαλάρωση» των εθνικών μέτρων που κοινοποιούνται στην Επιτροπή πρέπει να είναι αποδεκτή για τα κράτη μέλη.
14. Κοινοποιήσεις σαν την παρούσα εξετάζονται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006 και σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφοι 4 ή 5 της συνθήκης ΕΚ. Στη συνέχεια, η Επιτροπή διαθέτει έξι μήνες για να τις εγκρίνει ή να τις απορρίψει, αφού εξακριβώσει κατά πόσον αποτελούν ή όχι μέσο αυθαιρέτων διακρίσεων ή συγκεκριμένου περιορισμού του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και δημιουργούν — ή όχι — αχρείαστα ή δυσανάλογα εμπόδια στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
15. Κάθε σχόλιο σχετικό με την παρούσα κοινοποίηση πρέπει να αποσταλεί στην Επιτροπή εντός 30 ημερών από τη δημοσίευση της παρούσας κοινοποίησης. Κάθε σχόλιο που θα υποβληθεί μετά τη λήξη της προθεσμίας των εν λόγω 30 ημερών, δεν θα ληφθεί υπόψη.
16. Για περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την αυστριακή κοινοποίηση απευθυνθείτε στην εξής διεύθυνση:

European Commission
General Directorate Environment
DG ENV. C.4 — Industrial Emissions and protection of the ozone layer
Mr. Peter. Horrocks
Τηλ.: (32-2) 295 73 84
Ηλεκτρονική διεύθυνση: peter.horrocks@ec.europa.eu

**Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση
(Υπόθεση COMP/M.4692 — Barclays/ABN AMRO)**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/C 245/03)

Στις 6 Αυγούστου 2007, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις για την παραπάνω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την κηρύξει συμβατή με την κοινή αγορά. Η απόφαση βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στην αγγλική γλώσσα και θα δημοσιευθεί μετά την απάλειψη τυχόν επιχειρηματικών απορρήτων που περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τον δικτυακό τόπο του Euroρα για τον ανταγωνισμό (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Στον τόπο αυτό προσφέρονται διάφορα εργαλεία για τον εντοπισμό των μεμονωμένων υποθέσεων συγκεντρώσεων, όπως ευρετήρια με τις εταιρείες, τους αριθμούς υποθέσεων, τις ημερομηνίες και τους διάφορους κλάδους,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο του EUR-Lex με τον αριθμό εγγράφου 32007M4692. Το EUR-Lex είναι δικτυακός τόπος που δίνει πρόσβαση στην κοινοτική νομοθεσία (<http://eur-lex.europa.eu>).

**Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση
(Υπόθεση COMP/M.4845 — Santander/ABN AMRO)**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/C 245/04)

Στις 19 Σεπτεμβρίου 2007, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις για την παραπάνω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την κηρύξει συμβατή με την κοινή αγορά. Η απόφαση βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στην ισπανική γλώσσα και θα δημοσιευθεί μετά την απάλειψη τυχόν επιχειρηματικών απορρήτων που περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τον δικτυακό τόπο του Euroρα για τον ανταγωνισμό (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Στον τόπο αυτό προσφέρονται διάφορα εργαλεία για τον εντοπισμό των μεμονωμένων υποθέσεων συγκεντρώσεων, όπως ευρετήρια με τις εταιρείες, τους αριθμούς υποθέσεων, τις ημερομηνίες και τους διάφορους κλάδους,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο του EUR-Lex με τον αριθμό εγγράφου 32007M4845. Το EUR-Lex είναι δικτυακός τόπος που δίνει πρόσβαση στην κοινοτική νομοθεσία (<http://eur-lex.europa.eu>).

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση COMP/M.4730 — Yara/Kemira Growhow)****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

(2007/C 245/05)

Στις 21 Σεπτεμβρίου 2007, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις για την παραπάνω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την κηρύξει συμβατή με την κοινή αγορά. Η απόφαση βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στην αγγλική γλώσσα και θα δημοσιευθεί μετά την απάλειψη τυχόν επιχειρηματικών απορρήτων που περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τον δικτυακό τόπο του Euroρα για τον ανταγωνισμό (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Στον τόπο αυτό προσφέρονται διάφορα εργαλεία για τον εντοπισμό των μεμονωμένων υποθέσεων συγκεντρώσεων, όπως ευρετήρια με τις εταιρείες, τους αριθμούς υποθέσεων, τις ημερομηνίες και τους διάφορους κλάδους,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο του EUR-Lex με τον αριθμό εγγράφου 32007M4730. Το EUR-Lex είναι δικτυακός τόπος που δίνει πρόσβαση στην κοινοτική νομοθεσία (<http://eur-lex.europa.eu>).

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση COMP/M.4721 — AIG Capital Partners/Bulgarian Telecommunications Company)****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

(2007/C 245/06)

Στις 27 Ιουλίου 2007, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις για την παραπάνω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την κηρύξει συμβατή με την κοινή αγορά. Η απόφαση βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στην αγγλική γλώσσα και θα δημοσιευθεί μετά την απάλειψη τυχόν επιχειρηματικών απορρήτων που περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τον δικτυακό τόπο του Euroρα για τον ανταγωνισμό (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Στον τόπο αυτό προσφέρονται διάφορα εργαλεία για τον εντοπισμό των μεμονωμένων υποθέσεων συγκεντρώσεων, όπως ευρετήρια με τις εταιρείες, τους αριθμούς υποθέσεων, τις ημερομηνίες και τους διάφορους κλάδους,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο του EUR-Lex με τον αριθμό εγγράφου 32007M4721. Το EUR-Lex είναι δικτυακός τόπος που δίνει πρόσβαση στην κοινοτική νομοθεσία (<http://eur-lex.europa.eu>).

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

18 Οκτωβρίου 2007

(2007/C 245/07)

1 ευρώ =

Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία	Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία	
USD	δολάριο ΗΠΑ	1,4299	RON ρουμανικό λέι	3,3635
JPY	ιαπωνικό γιεν	165,00	SKK σλοβακική κορόνα	33,548
DKK	δανική κορόνα	7,4539	TRY τουρκική λίρα	1,7335
GBP	λίρα στερλίνα	0,69800	AUD αυστραλιανό δολάριο	1,6054
SEK	σουηδική κορόνα	9,1530	CAD καναδικό δολάριο	1,3950
CHF	ελβετικό φράγκο	1,6697	HKD δολάριο Χονγκ Κονγκ	11,0833
ISK	ισλανδική κορόνα	85,54	NZD νεοζηλανδικό δολάριο	1,9132
NOK	νορβηγική κορόνα	7,6705	SGD δολάριο Σιγκαπούρης	2,0864
BGN	βουλγαρικό λεβ	1,9558	KRW νοτιοκορεατικό γουόν	1 313,36
CYP	κυπριακή λίρα	0,5842	ZAR νοτιοαφρικανικό ραντ	9,7787
CZK	τσεχική κορόνα	27,447	CNY κινεζικό γιουάν	10,7401
EEK	εσθονική κορόνα	15,6466	HRK κροατικό κούνα	7,3225
HUF	ουγγρικό φιορίνι	251,28	IDR ινδονησιακή ρουπία	13 001,37
LTL	λιθουανικό λίτας	3,4528	MYR μαλαισιανό ρίγκιτ	4,8123
LVL	λεττονικό λατ	0,7020	PHP πέσο Φιλιππινών	62,844
MTL	μαλτέζικη λίρα	0,4293	RUB ρωσικό ρούβλι	35,5080
PLN	πολωνικό ζλότι	3,7107	THB тайλανδικό μπατ	45,105

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Τροποποίηση από τη Γαλλία των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας οι οποίες επιβλήθηκαν στις τακτικές αεροπορικές γραμμές μεταξύ, αφενός, της Μητροπολιτικής Γαλλίας και, αφετέρου, της Γουαδελούπης, της Γουιάνας, της Μαρτινίκας και της Ρεϋνιόν

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/C 245/08)

1. Βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992, για την πρόσβαση των κοινοτικών αερομεταφορέων σε δρομολόγια ενδοκοινοτικών αεροπορικών γραμμών, η Γαλλία αποφάσισε να τροποποιήσει τις υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας οι οποίες επιβλήθηκαν στις τακτικές αεροπορικές γραμμές που εκτελούνται μεταξύ, αφενός, όλων των αερολιμένων της Μητροπολιτικής Γαλλίας και, αφετέρου, της Γουαδελούπης, της Γουιάνας, της Μαρτινίκας και της Ρεϋνιόν, και οι οποίες δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* C 243 της 9ης Αυγούστου 1997 και αναθεωρήθηκαν με τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* C 149 της 21ης Ιουνίου 2005.

Σκοπός των εν λόγω τροποποιήσεων είναι να καταστεί δυνατή η βελτίωση των εκτελούμενων δρομολογίων σε καλύτερες τιμές, με ελαστικότερους όρους πρόσβασης των αερομεταφορέων στις αεροπορικές γραμμές. Αποτελούν πείραμα, του οποίου τα αποτελέσματα θα αποτιμηθούν μετά από ένα έτος εφαρμογής.

2. Οι υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας τις οποίες οφείλει να τηρήσει κάθε αερομεταφορέας που εκμεταλλεύεται τα τακτικά αεροπορικά δρομολόγια στις εν λόγω γραμμές, λαμβάνοντας κυρίως υπόψη τον νησιωτικό χαρακτήρα και την μεγάλη απόσταση των σχετικών περιφερειών, είναι οι ακόλουθες:

2.1. Πρόγραμμα εκμετάλλευσης

Μεταξύ όλων των αερολιμένων της Μητροπολιτικής Γαλλίας και των υπερπόντιων διαμερισμάτων:

Η παρεχόμενη μεταφορική ικανότητα πρέπει να ανταποκρίνεται στη ζήτηση, λαμβανομένων κυρίως υπόψη των ημερών των σχολικών διακοπών και των επίσημων αργιών.

Εάν η συνδυασμένη εκτέλεση των δρομολογίων από όλους τους αερομεταφορείς που εκμεταλλεύονται τις εν λόγω γραμμές δεν ανταποκρίνεται πλέον στη ζήτηση, κυρίως στις περιόδους αιχμής, οι γαλλικές αρχές διατηρούν το δικαίωμα να τροποποιήσουν ή να εξειδικεύσουν τις παρούσες υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας, κατόπιν προειδοποιητικής προθεσμίας τριών μηνών και μετά από διαβούλευση με τους εμπλεκόμενους αερομεταφορείς, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92.

Εάν σημειωθεί δραστική και ουσιαστική μείωση των εκτελούμενων δρομολογίων, ως αποτέλεσμα της διακοπής παροχής της υπηρεσίας από αερομεταφορέα χωρίς τήρηση της προθεσμίας που αναφέρεται στο σημείο 2.4 και εάν αυτό επηρεάσει σοβαρά την αδιάλειπτη εκτέλεση του δρομολογίου, οι άλλοι αερομεταφορείς που εκμεταλλεύονται την εν λόγω γραμμή λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να αναπροσαρμόσουν το συντομότερο δυνατόν τα εκτελούμενα από αυτούς δρομολόγια.

Το λεπτομερές πρόγραμμα εκμετάλλευσης (το οποίο περιλαμβάνει ιδίως τα ωράρια, τους τύπους και τη μεταφορική ικανότητα των αεροσκαφών, καθώς και τα εβδομαδιαία δρομολόγια) για κάθε αεροναυτική περίοδο πρέπει να υποβάλλεται προς έγκριση στον αρμόδιο υπουργό επί θεμάτων πολιτικής αεροπορίας, τουλάχιστον ένα μήνα πριν από την έναρξη της εκμετάλλευσης ή/και πριν από κάθε αεροναυτική περίοδο, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Direction générale de l'aviation civile
Direction de la régulation économique
50, rue Henry Farman
F-75720 Paris Cedex 15

Η μεταφορική ικανότητα που πρέπει να παρέχεται συνολικά από όλους τους αερομεταφορείς μεταξύ του αερολιμένα του Παρισιού (Ορλί) και καθενός από τα τέσσερα υπερπόντια διαμερίσματα πρέπει, για δύο διαδοχικές αεροναυτικές περιόδους, να ανέρχεται σε τουλάχιστον:

- 1 100 000 θέσεις στη γραμμή εξυπηρέτησης της Γουαδελούπης,
- 183 000 θέσεις στη γραμμή εξυπηρέτησης της Γουιάνας,
- 1 000 000 θέσεις στη γραμμή εξυπηρέτησης της Μαρτινίκας,
- 660 000 θέσεις στη γραμμή εξυπηρέτησης της Ρεϊνιόν.

Επισημαίνεται ότι στον αερολιμένα του Παρισιού (Ορλί) έχουν κρατηθεί χρονοθυρίδες (slots) για την εξυπηρέτηση των τεσσάρων υπερπόντιων διαμερισμάτων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 95/93 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 1993, σχετικά με τους κοινούς κανόνες κατανομής του διαθέσιμου χρόνου χρήσης (slots) στους κοινοτικούς αερολιμένες. Πληροφορίες σχετικά με τις εν λόγω χρονοθυρίδες παρέχονται στους αερομεταφορείς που ενδιαφέρονται για τα ανωτέρω δρομολόγια από τον συντονιστή των αερολιμένων του Παρισιού.

2.2. Ναύλοι

Οι ναύλοι που προσφέρονται στο κοινό πρέπει να δημοσιεύονται.

Σε παιδιά ηλικίας κάτω των δύο ετών, μεταξύ δύο και δώδεκα ετών, και μεταξύ δώδεκα και δεκαοκτώ ετών πρέπει να παρέχεται, χωρίς περιοριστικούς όρους, έκπτωση τουλάχιστον κατά 90 %, 33 % και 20 % αντιστοίχως, ως προς τους ισχύοντες ναύλους για ενήλικες στην αντίστοιχη πτήση, υπό τις ίδιες συνθήκες, είτε τα παιδιά ταξιδεύουν μόνα, είτε συνοδεύονται.

Για τα άτομα που χρειάζεται να ταξιδέψουν επειγόντως εξαιτίας θανάτου ανιόντος ή κατιόντος συγγενούς πρώτου βαθμού, ο αερομεταφορέας καταβάλλει κάθε προσπάθεια ώστε να ταξιδεύουν κατά προτεραιότητα με την αμέσως επόμενη πτήση που αναχωρεί. Τα εν λόγω άτομα, εφόσον προσκομίσουν αντίγραφο του πιστοποιητικού θανάτου, δικαιούνται να ταξιδεύουν με τον φθηνότερο διαθέσιμο ναύλο στην πτήση με την οποία πρόκειται να αναχωρήσουν, χωρίς να εφαρμόζονται στους ναύλους οι σχετικοί όροι.

Προς ενημέρωση των αερομεταφορέων, οι γαλλικές αρχές έχουν προβλέψει τη χορήγηση ενισχύσεων κοινωνικού χαρακτήρα σε ορισμένες κατηγοριών επιβατών.

2.3. Αεροδιακομιδή για λόγους υγείας και θεομηνιών

Σε όλες τις περιπτώσεις, τα άτομα που διακομίζονται για λόγους υγείας έχουν προτεραιότητα κατά την επιβίβαση των επιβατών, στην αμέσως επόμενη πτήση που αναχωρεί. Οι γενικοί όροι που εφαρμόζονται στις εν λόγω διακομιδές διευκρινίζονται στο παράρτημα.

Επιπροσθέτως, σε περίπτωση θεομηνιών, οι αερομεταφορείς καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να αποκαταστήσουν την εκτέλεση του δρομολογίου το συντομότερο δυνατόν και να το προσαρμόσουν στις ανάγκες των μεταφορών.

2.4. Ματαίωση πτήσεων

Εκτός από περιπτώσεις ανωτέρας βίας, ο αριθμός των πτήσεων που ματαιώνονται για λόγους που μπορούν να καταλογιστούν άμεσα στον αερομεταφορέα δεν πρέπει να υπερβαίνει, ανά αεροναυτική περίοδο IATA, το 10 % του αριθμού των προγραμματισμένων πτήσεων στο εγκεκριμένο πρόγραμμα εκμετάλλευσης.

Ο αερομεταφορέας επιτρέπεται να διακόψει τα δρομολόγια μόνον κατόπιν εξάμηνης προθεσμίας προειδοποίησης.

2.5. Παρακολούθηση και έλεγχος

Οι αερομεταφορείς διαβιβάζουν μηνιαίως στη Γενική Διεύθυνση Πολιτικής Αεροπορίας, για κάθε δρομολόγιο που εκτελούν, το πρόγραμμα εκμετάλλευσης που έχει εφαρμοστεί, καθώς και τις λεπτομερείς εβδομαδιαίες στατιστικές: αριθμός προσφερόμενων θέσεων, εκτελεσθείσες πτήσεις, αριθμός συνοδευόμενων και ασυνόδευτων παιδιών που ταξίδεψαν με κατανομή των παιδιών ανά ηλικιακή ομάδα (ηλικίας κάτω των δύο ετών, ηλικίας μεταξύ δύο και δώδεκα ετών και ηλικίας μεταξύ δώδεκα και δεκαοκτώ ετών). Επιπλέον, οι αερομεταφορείς διαβιβάζουν μηνιαίως στη Γενική Διεύθυνση Πολιτικής Αεροπορίας, για κάθε δρομολόγιο που εκτελούν, την κατανομή ανά πτήση και ανά ναύλο των επιβατών που μετέφεραν. Τέλος, οι αεροπορικές εταιρείες παρέχουν ανά τρίμηνο απολογισμό, όπου αναγράφεται ο αριθμός των επιβατών που μετέφεραν, η εφαρμογή ειδικών ναύλων, η εμπορική πολιτική της εταιρείας σχετικά με τη μεταφορά ασθενών, αναπήρων ή τραυματιών και των συνοδών τους, καθώς και των επιβατών που ταξίδεψαν λόγω θανάτου συγγενικού τους προσώπου.

Σύμφωνα με το στοιχείο ι) του άρθρου 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92, ο αερομεταφορέας δεν μπορεί να προβεί σε «πώληση θέσεων» (νοείται η άμεση πώληση θέσεων στο επιβατικό κοινό από τον αερομεταφορέα ή από εξουσιοδοτημένο ταξιδιωτικό του πράκτορα ή από ναυλωτή, εκτός από κάθε άλλη σχετική υπηρεσία, όπως η παροχή καταλύματος), παρά μόνο εάν το εν λόγω αεροπορικό δρομολόγιο ανταποκρίνεται σε όλα τα κριτήρια που έχουν οριστεί στο πλαίσιο των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας.

Δεν υπόκεινται στις παρούσες υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας:

- οι ναυλωμένες πτήσεις (charter), των οποίων το σύνολο των θέσεων πωλούνται στην αγορά κατ' αποκοπή,
- οι πτήσεις αποκλειστικής μεταφοράς εμπορευμάτων,
- οι πτήσεις με αεροσκάφη κάτω των είκοσι θέσεων.

Οι κοινοτικοί αερομεταφορές ενημερώνονται ότι, εάν εκτελέσουν δρομολόγιο χωρίς να τηρήσουν τις παρούσες υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας, είναι δυνατόν να υποστούν τις κυρώσεις που προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Παράρτημα σχετικά με τη μεταφορά ασθενών και τραυματιών

Σύμφωνα με τις παρούσες υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας, ο αερομεταφορέας οφείλει να συμμετέχει στη μεταφορά ασθενών και τραυματιών σύμφωνα με τους κανόνες και τους όρους που διατυπώνονται στη συνέχεια.

A. Προσκόμιση υποχρεωτικής ιατρικής βεβαίωσης

Η μεταφορά ασθενούς ή τραυματία προϋποθέτει την προσκόμιση υποχρεωτικής ιατρικής βεβαίωσης από εγκεκριμένο από τον αερομεταφορέα γιατρό, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

1. ο επιβάτης πάσχει από ασθένεια αναγνωρισμένη από τον αερομεταφορέα ως μεταδοτική,
2. ο επιβάτης είναι δυνατόν, εξαιτίας ορισμένων ασθενειών ή αναπηρίας, να παρουσιάσει ασυνήθι συμπεριφορά ή να βρεθεί σε φυσική κατάσταση τέτοια που θα μπορούσε να προκαλέσει τη δυσάρεσκεια ή τη δυσφορία των άλλων επιβατών ή των μελών του πληρώματος,
3. παρουσιάζει δυνητικό κίνδυνο για την ασφάλεια ή την ακρίβεια εκτέλεσης της πτήσης (συμπεριλαμβανομένου του ενδεχομένου να χρειαστεί αλλαγή πορείας ή μη προβλεπόμενη προσγείωση),
4. έχει ανάγκη ιατρικής βοήθειας ή/και ειδικού εξοπλισμού κατά την πτήση,
5. μπορεί η φυσική του κατάσταση να επιδεινωθεί κατά τη διάρκεια της πτήσης ή εξαιτίας αυτής.

Ο αερομεταφορέας πρέπει να χρησιμοποιεί μέσα ταχείας επικοινωνίας ώστε να διαβιβάσει την ιατρική βεβαίωση το συντομότερο δυνατόν στις οικείες υπηρεσίες κράτησης θέσεων.

B. Ειδικοί όροι για τους ναύλους

1. Στους επιβάτες όλων των κατηγοριών, εκτός των κατηγοριών που αναφέρονται ανωτέρω στα σημεία 2 και 3, παρέχεται ο φτηνότερος διαθέσιμος ναύλος για τη συγκεκριμένη πτήση.
2. Στους ασθενείς ή τραυματίες που ταξιδεύουν με φορείο παρέχονται:
 - πέντε φορές ο φτηνότερος διαθέσιμος ναύλος για τη συγκεκριμένη πτήση,
 - στο συνοδό τους, ο φτηνότερος διαθέσιμος ναύλος για τη συγκεκριμένη πτήση.
3. Στους επιβάτες με ακινητοποιημένο το κάτω μέλος (νάρθηκα ή γύψο) που καταλαμβάνουν δύο θέσεις:
 - δύο φορές ο φτηνότερος διαθέσιμος ναύλος για τη συγκεκριμένη πτήση.
4. Τα προσωπικά αναπηρικά αμαξίδια γίνονται δεκτά χωρίς πρόσθετη επιβάρυνση και μεταφέρονται δωρεάν.

Πληροφορίες που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη για τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/C 245/09)

Αριθ. ενίσχυσης	XS 170/07
Κράτος μέλος	Κάτω Χώρες
Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης ή επωνυμία της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση	Spinnovation Analytical BV
Νομική βάση	Kaderwet EZ, Subsidieregeling pieken in de delta aanloopjaar 2006, Subsidieregeling pieken in de delta aanloopjaar 2006 Oost Nederland, Programmadocument Werk maken van Kennis Oost Nederland. Voor de bijdrage van de provincie Gelderland: Statennotitie 'Gelderland kiest voor groei', Subsidieregeling SEB (Sociaal Economisch Beleid) 2006, Algemene subsidieregeling Gelderland 1998. Bijdrage provincie Overijssel: Algemene Subsidieverordening provincie Overijssel.
Προγραμματιζόμενη ετήσια δαπάνη βάσει του καθεστώτος ή συνολικό ποσό της μεμονωμένης ενίσχυσης που χορηγείται στην εταιρεία	— Συνολικό ποσό ενίσχυσης: 2 009 095,30 EUR — Εκ των οποίων προερχόμενα από: — Υπουργείο Οικονομικών: 1 004 547,65 EUR — Επαρχία Gelderland: 502 273,82 EUR — Επαρχία Overijssel: 502 273,82 EUR
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	56,4 %
Ημερομηνία εφαρμογής	29.5.2007
Διάρκεια του καθεστώτος ή της μεμονωμένης ενίσχυσης	Εφάπαξ χορήγηση ενίσχυσης
Στόχος της ενίσχυσης	Έρευνα, ανάπτυξη και καινοτομία
Τομείς της οικονομίας	Όλοι οι τομείς που είναι επιλέξιμοι για ενισχύσεις προς ΜΜΕ
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Ministerie van Economische Zaken Postbus 20101 2500 EC Den Haag Nederland Provincie Gelderland Postbus 9090 Nederland Provincie Overijssel Postbus 10078 8000 GB Zwolle Nederland
Λοιπές πληροφορίες	Το καθεστώς ενισχύσεων τύπου «Omnibus» έχει εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (N 56/07). Το «Pieken in de Delta» αποτελεί τμήμα της εν λόγω κοινοποίησης. Ωστόσο, δεν απαιτείται προηγούμενη έγκριση για το υπόψη σχέδιο, διότι πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον κανονισμό απαλλαγής των ενισχύσεων προς ΜΜΕ

Αριθ. ενίσχυσης	XS 175/07		
Κράτος μέλος	Πολωνία		
Περιφέρεια	Województwo Wielkopolskie, Powiat Ostrowski		
Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης ή επωνυμία της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση	Program pomocy w zakresie zwolnień od podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców na terenie miasta Ostrowa Wielkopolskiego z tytułu nowych inwestycji		
Νομική βάση	Art. 18 ust. 2 pkt 8 i 40 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 ze zmianami) Art. 2, art. 7 ust 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84 ze zmianami) Uchwała Rady Miejskiej Ostrowa Wielkopolskiego nr XXXVIII/534/2006 z dnia 28 lutego 2006 r.		
Προγραμματιζόμενη ετήσια δαπάνη βάσει του καθεστώτος ή συνολικό ποσό της μεμονωμένης ενίσχυσης που χορηγείται στην εταιρεία	Καθεστώς ενίσχυσης	Ετήσιο συνολικό ποσό	1 εκατ. EUR
		Εγγυημένα δάνεια	—
	Μεμονωμένη ενίσχυση	Συνολικό ποσό ενίσχυσης	—
		Εγγυημένα δάνεια	—
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 2 έως 6 και το άρθρο 5 του κανονισμού		Ναι
Ημερομηνία εφαρμογής	8.5.2006		
Διάρκεια του καθεστώτος ή της μεμονωμένης ενίσχυσης	Έως τις 31.12.2006		
Στόχος της ενίσχυσης	Ενίσχυση ΜΜΕ	Ναι	
Τομείς της οικονομίας	Περιορίζεται σε συγκεκριμένους τομείς	Ναι	
	— Εξόρυξη άνθρακα	Ναι	
	— Όλοι οι μεταποιητικοί τομείς		
	Η		
	Χάλυβας	Ναι	
	Ναυπηγία	Ναι	
	Συνθετικές ίνες	Ναι	
	Αυτοκινητοβιομηχανία	Ναι	
	— Άλλος μεταποιητικός τομέας (συνθετικές ίνες, αλιεία)	Ναι	
	— Όλες οι υπηρεσίες (με εξαίρεση την πώληση οικοπέδων έκτασης μεγαλύτερης των 500 τ.μ., των οικοδομικών εργολαβικών υπηρεσιών, των πρατηρίων καυσίμων)		
	Η		
	Μεταφορικές υπηρεσίες	Ναι	
	— Άλλες υπηρεσίες (με εξαίρεση την πώληση οικοπέδων έκτασης μεγαλύτερης των 500 τ.μ., των οικοδομικών εργολαβικών υπηρεσιών, των πρατηρίων καυσίμων)	Ναι	
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Prezydent Miasta Ostrowa Wielkopolskiego		
	Al. Powstańców Wielkopolskich 18 PL-63-400 Ostrów Wielkopolski		
Μεγάλες μεμονωμένες ενισχύσεις	Σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού		Ναι

Αριθ. ενίσχυσης	XS 176/07		
Κράτος μέλος	Κάτω Χώρες		
Περιφέρεια	Provincie Gelderland, Provincie Overijssel		
Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης ή επωνυμία της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση	Stevens Idé Partners BV		
Νομική βάση	Kaderwet EZ, Subsidieregeling pieken in de delta aanloopjaar 2006, Subsidieregeling pieken in de delta aanloopjaar 2006 Oost Nederland, Programmadoocument Werk maken van Kennis Oost Nederland. Voor de bijdrage van de provincie Gelderland: Statennotitie 'Gelderland kiest voor groei', Subsidieregeling SEB (Sociaal Economisch Beleid), Algemene subsidieregeling Gelderland 1998. Bijdrage provincie Overijssel: Algemene Subsidieverordening provincie Overijssel.		
Προγραμματιζόμενη ετήσια δαπάνη βάσει του καθεστώτος ή συνολικό ποσό της μεμονωμένης ενίσχυσης που χορηγείται στην εταιρεία	Καθεστώς ενίσχυσης	Ετήσιο συνολικό ποσό	—
		Εγγυημένα δάνεια	—
	Μεμονωμένη ενίσχυση	Συνολικό ποσό ενίσχυσης	78 750 EUR Υπουργείο οικονομίας: 39 375 ευρώ Επαρχία Gueldre: 19 687,50 EUR Επαρχία Overijssel: 19 687,50 EUR
		Εγγυημένα δάνεια	—
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 2 έως 6 και το άρθρο 5 του κανονισμού	Ναι 25 %	
Ημερομηνία εφαρμογής	9.5.2007		
Διάρκεια του καθεστώτος ή της μεμονωμένης ενίσχυσης	Έως 9.5.2007 (ενίσχυση χορηγούμενη άπαξ)		
Στόχος της ενίσχυσης	Ενίσχυση ΜΜΕ	Ναι (έρευνα, ανάπτυξη και καινοτομία)	
Τομείς της οικονομίας	Όλοι οι τομείς που είναι επιλέξιμοι για ενισχύσεις προς ΜΜΕ	Ναι	
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Ministerie van Economische Zaken Postbus 20101 2500 EC Den Haag Nederland Provincie Gelderland Postbus 9090 6800 GX Arnhem Nederland Provincie Overijssel Postbus 10078 8000 GB Zwolle Nederland		
Άλλες πληροφορίες	Το καθεστώς ενίσχυσης που έχει «γενικό» («Omnibus») χαρακτήρα έχει εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (N 56/07). Ως εκ τούτου δεν απαιτείται προηγούμενη έγκριση για το παρόν καθεστώς δεδομένου ότι αυτό ανταποκρίνεται στα κριτήρια του κανονισμού απαλλαγής για τις ΜΜΕ. Η ενίσχυση, συνεπώς, ήταν δυνατό να χορηγηθεί χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής		

Αριθμός ενίσχυσης	XS 177/07
Κράτος μέλος	Κάτω Χώρες
Περιφέρεια	Provincie Gelderland, Provincie Overijssel
Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης ή επωνυμία της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση	Smart Tip B.V.
Νομική βάση	Kaderwet EZ, Subsidieregeling pieken in de delta aanloopjaar 2006, Subsidieregeling pieken in de delta aanloopjaar 2006 Oost Nederland, Programmadocument Werk maken van Kennis Oost Nederland. Voor de bijdrage van de provincie Gelderland: Statennotitie 'Gelderland kiest voor groei', Subsidieregeling SEB (Sociaal Economisch Beleid), Algemene subsidieregeling Gelderland 1998. Bijdrage provincie Overijssel: Algemene Subsidieverordening provincie Overijssel.
Είδος μέτρου	Ατομική Ενίσχυση
Προϋπολογισμός	Προβλεπόμενη ετήσια δαπάνη: — Προβλεπόμενη συνολική ενίσχυση: 0,38524 εκατ. EUR: Υπουργείο οικονομίας: 192 620 EUR Επαρχία Gueldre: 96 310 EUR Επαρχία Overijssel: 96 310 EUR
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 2 έως 6 και το άρθρο 5 του κανονισμού (50,43 %)
Ημερομηνία εφαρμογής	19.4.2007
Διάρκεια	19.4.2007 (ενίσχυση χορηγούμενη άπαξ)
Στόχος	Μικρομεσαίες επιχειρήσεις (έρευνα, ανάπτυξη και καινοτομία)
Κλάδοι της οικονομίας	Όλοι οι τομείς που είναι επιλέξιμοι για ενισχύσεις προς ΜΜΕ
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Ministerie van Economische Zaken Postbus 20101 2500 EC Den Haag Nederland Provincie Gelderland Postbus 9090 6800 GX Arnhem Nederland Provincie Overijssel Postbus 10078 8000 GB Zwolle Nederland
Λοιπές πληροφορίες	Το καθεστώς ενίσχυσης που έχει «γενικό» («Omnibus») χαρακτήρα έχει εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (N 56/07). Ως εκ τούτου δεν απαιτείται προηγούμενη έγκριση για το παρόν καθεστώς δεδομένου ότι αυτό ανταποκρίνεται στα κριτήρια του κανονισμού απαλλαγής για τις ΜΜΕ. Η ενίσχυση, συνεπώς, ήταν δυνατό να χορηγηθεί χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής
Αριθ. ενίσχυσης	XS 178/07
Κράτος μέλος	Φινλανδία
Περιφέρεια	Koko maa, lukuun ottamatta Ahvenanmaan maakuntaa
Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης ή επωνυμία της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση	Yrityksen kehittämisavustus

Νομική βάση	Laki valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi (1336/2006), valtioneuvoston asetus valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi (675/2007) Lag om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006), statsrådets förordning om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (675/2007) Laki valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi (1336/2006) (http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2006/20061336) Lag om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006) (http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2006/20061336) Asetus valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi (675/2007) (http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2007/20070675) Förordning om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (675/2007) (http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2007/20070675)		
Προγραμματιζόμενη ετήσια δαπάνη βάσει του καθεστώτος ή συνολικό ποσό της μεμονωμένης ενίσχυσης που χορηγείται στην εταιρεία	Καθεστώς ενίσχυσης	Ετήσιο συνολικό ποσό	30 εκατ. EUR (το συνολικό ποσό ενίσχυσης που προβλέπεται να χορηγηθεί βάσει του καθεστώτος εκτιμάται σε 30 εκατ. EUR ετησίως, συμπεριλαμβανομένων τόσο της χρηματοδότησης από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης όσο και της χρηματοδότησης από τον εθνικό προϋπολογισμό)
		Εγγυημένα δάνεια	—
	Μεμονωμένη ενίσχυση	Συνολικό ποσό ενίσχυσης	—
		Εγγυημένα δάνεια	—
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 2 έως 6 και το άρθρο 5 του κανονισμού		Ναι
Ημερομηνία εφαρμογής	18.6.2007		
Διάρκεια	Επιτρέπεται η χορήγηση ενισχύσεων βάσει του καθεστώτος έως τις 31.12.2008		
Στόχος της ενίσχυσης	Ενισχύσεις προς ΜΜΕ	Ναι	
Τομείς της οικονομίας	Όλοι οι τομείς που είναι επιλέξιμοι για ενισχύσεις προς ΜΜΕ	Ναι	
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Kauppa- ja teollisuusministeriö PL 32 FI-00023 Valtioneuvosto E-mail: kirjaamo@ktm.fi Tel. (358-9) 160 01		
Μεγάλες μεμονωμένες ενισχύσεις	Σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού		Ναι
Αριθ. ενίσχυσης	XS 180/07		
Κράτος μέλος	Ιταλία		
Περιφέρεια	Lazio		
Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης ή επωνυμία της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση	Agevolazioni per investimenti per innovazione tecnologica, tutela ambientale, innovazione organizzativa, innovazione commerciale e sicurezza sui luoghi di lavoro		

Νομική βάση	Legge 27.10.1994, n. 598, articolo 11 e s.m.i. Decreto legislativo 31.3.1998, n. 112, articolo 19 Decreto legislativo 31.3.1998, n. 123 Regolamento (CE) n. 70/2001 del 12.1.2001 e s.m.i. Deliberazione della giunta regionale n. 1670 del 13.12.2002, come modificata con deliberazione della giunta regionale n. 985 del 10.10.2003		
Προγραμματιζόμενη ετήσια δαπάνη βάσει του καθεστώτος ή συνολικό ποσό της μεμονωμένης ενίσχυσης που χορηγείται στην εταιρεία	Καθεστώς ενίσχυσης	Ετήσιο συνολικό ποσό	25 εκατ. EUR
		Εγγυημένα δάνεια	—
	Μεμονωμένη ενίσχυση	Συνολικό ποσό ενίσχυσης	—
		Εγγυημένα δάνεια	—
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 2 έως 6 και το άρθρο 5 του κανονισμού		Ναι Η ενίσχυση δεν μπορεί να υπερβεί τα μέγιστα προβλεπόμενα από την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία όρια
Ημερομηνία εφαρμογής	28.6.2007		
Διάρκεια του καθεστώτος ή της μεμονωμένης ενίσχυσης	Απεριόριστη. Το καθεστώς ενισχύσεων εξαιρείται ακόμα από την υποχρέωση κοινοποίησης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, μέχρι τις 30 Ιουνίου 2008, ημερομηνία κατά την οποία λήγει η ισχύς του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001, βάσει της τροποποίησης		
Στόχος της ενίσχυσης	Ενίσχυση ΜΜΕ	Ναι Η ενίσχυση επιτρέπει τη χρηματοδότηση επενδυτικών προγραμμάτων με στόχο την τεχνολογική καινοτομία, την προστασία του περιβάλλοντος, την οργανωτική καινοτομία, την εμπορική καινοτομία και την ασφάλεια στους τοπούς εργασίας	
Τομείς της οικονομίας	Όλοι οι τομείς που είναι επιλέξιμοι για ενισχύσεις προς ΜΜΕ	Ναι	
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Regione Lazio — Assessorato della piccola e media impresa, commercio e artigianato Direzione regionale Attività produttive Via Cristoforo Colombo, 212 I-00147 Roma Tel. (39) 06 51 68 37 75 Fax (39) 06 51 68 37 73 E-mail: nconsole@regione.lazio.it		
Άλλες πληροφορίες	Η παρούσα ενίσχυση τροποποιεί το καθεστώς ενισχύσεων που έχει καταχωριστεί από την Επιτροπή με αριθ. XS 45/03, με τους ίδιους στόχους και νομική βάση και το αντικαθιστά από την ημερομηνία αποστολής του παρόντος δελτίου και μετά		
Αριθ. Ενίσχυσης	XS 181/07		
Κράτος μέλος	Ισπανία		
Περιφέρεια	Comunidad Foral de Navarra		
Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης ή επωνυμία της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση	Régimen de ayudas a la inversión industrial de las PYME en la zona no incluida en el mapa de ayudas regionales		

Νομική βάση	Orden Foral nº 156/2007, de 17 de mayo, del Consejero de Industria y Tecnología, Comercio y Trabajo, B.O.N. nº 71 de 8.6.2007 Orden Foral nº 177 /2007 de 7 de junio, del Consejero de Industria y Tecnología, Comercio y Trabajo, B.O.N. nº 74 de 15.6.2007 Of 156: http://www.cfnavarra.es/bon/076/F0708461.htm Of 177: http://www.cfnavarra.es/bon/076/F0709439.htm		
Προγραμματιζόμενη ετήσια δαπάνη βάσει του καθεστώτος ή συνολικό ποσό της μεμονωμένης ενίσχυσης που χορηγείται στην εταιρεία	Καθεστώς ενίσχυσης	Ετήσιο συνολικό ποσό	9 εκατ. EUR
		Εγγυημένα δάνεια	—
	Μεμονωμένη ενίσχυση	Συνολικό ποσό ενίσχυσης	—
		Εγγυημένα δάνεια	—
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 2 έως 6 και το άρθρο 5 του κανονισμού		Ναι
Ημερομηνία εφαρμογής	Από 11.6.2007		
Διάρκεια του καθεστώτος ή της μεμονωμένης ενίσχυσης	Έως τις 30.6.2008, εκτός αν η ΕΕ παρατείνει την εφαρμογή του		
Στόχος της ενίσχυσης	Ενίσχυση ΜΜΕ	Ναι	
Τομείς της οικονομίας	Όλοι οι τομείς που είναι επιλέξιμοι για ενισχύσεις προς ΜΜΕ		
	Περιορίζεται σε συγκεκριμένους τομείς		Ναι
	ή σε μεταποιητικές βιομηχανίες, βάσει της κατάταξης CNAE 93/NACE, τομείς C και D πλην των βιομηχανιών γεωργικών προϊόντων και ειδών διατροφής, των μεταφορών, CNAE: 63400 και των επικουρικών στη βιομηχανία υπηρεσιών: CNAE: K		Ναι
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Gobierno de Navarra Departamento de Industria Parque Tomas Caballero, 1 E-31005 Pamplona — Navarra Tel. (34) 848 42 76 54 E-mail: spromoci@cfnavarra.es		
Μεγάλες μεμονωμένες ενισχύσεις	Σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού		Ναι

Αριθμός ενίσχυσης	XS 215/07
Κράτος μέλος	Ισπανία
Περιφέρεια	Galicia
Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης ή επωνυμία της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση	IG135: Identificación de necesidades tecnológicas, desarrollo de soluciones técnicas y organizativas comunes y utilización de servicios avanzados compartidos por grupos de pymes.
Νομική βάση	Real Decreto nº 1579/2006, de 22 de diciembre (BOE nº 29, de 2 de febrero), por el que se establece el régimen de ayudas y el sistema de gestión del programa de apoyo a la innovación de las pequeñas y medianas empresas (Innoempresa) 2007-2013. Resolución de 9 de mayo de 2007 (DOG nº 96, de 21 de mayo de 2007) por la que se da publicidad a las bases reguladoras del Programa de Apoyo a la Innovación de las Pequeñas y Medianas Empresas (Programa Innoempresa) en Galicia.
Είδος μέτρου	Καθεστώς Ενισχύσεων
Προϋπολογισμός	Προβλεπόμενη ετήσια δαπάνη: 4,555598 εκατ. EUR· προβλεπόμενη συνολική ενίσχυση: —
Μέγιστη ένταση ενίσχυσης	Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 2 έως 6 και το άρθρο 5 του κανονισμού

Ημερομηνία εφαρμογής	17.7.2007
Διάρκεια	31.12.2013
Στόχος	Μικρομεσαίες επιχειρήσεις
Κλάδοι της οικονομίας	Όλοι οι τομείς που είναι επιλέξιμοι για ενισχύσεις προς ΜΜΕ
Όνομα και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Για επιχορηγήσεις ποσού ίσου ή χαμηλότερου των 3 000 000 EUR, αρμόδιος είναι ο γενικός διευθυντής του Igape, για δε ανώτερα των 3 000 000 EUR, ο πρόεδρος του Igape Instituto Gallego de Promoción Económica (Igape) Complejo Administrativo de San Lázaro, s/n E-15703 Santiago de Compostela (A Coruña)

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόσκληση υποβολής προτάσεων βάσει του προγράμματος εργασίας «Ικανότητες» του 7ου προγράμματος πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της ΕΚ

(2007/C 245/10)

Προκηρύσσεται πρόσκληση υποβολής προτάσεων βάσει του προγράμματος εργασίας «Ικανότητες» του 7ου προγράμματος πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (2007 έως 2013).

Οι ενδιαφερόμενοι καλούνται να υποβάλουν προτάσεις για την παρακάτω πρόσκληση σχετικά με τη στήριξη πρωτοβουλιών που αναλαμβάνονται από αρκετές χώρες και περιφέρειες για τον συντονισμό πολιτικών από τη βάση στην κορυφή. Η καταληκτική προθεσμία και ο προϋπολογισμός αναγράφονται στο κείμενο της πρόσκλησης, το οποίο δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο CORDIS.

Ειδικό πρόγραμμα «Ικανότητες»:

Αναγνωριστικός κωδικός της πρόσκλησης: FP7-COH-2007-2-2-OMC-NET

Η παρούσα πρόσκληση υποβολής προτάσεων αφορά το πρόγραμμα εργασίας που εγκρίθηκε με την απόφαση C(2007)2464 της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 2007.

Πληροφορίες για τους λεπτομερείς όρους της πρόσκλησης, το πρόγραμμα εργασίας και οδηγίες προς τους ενδιαφερομένους σχετικά με τον τρόπο υποβολής των προτάσεων διατίθενται μέσω του ιστοτόπου CORDIS: <http://cordis.europa.eu/fp7/calls/>

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ — ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Κρατική ενίσχυση C 36/07 (ex NN 25/07) — Κρατική ενίσχυση υπέρ της Deutsche Post AG

Πρόσκληση για την υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/C 245/11)

Με επιστολή της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 που αναδημοσιεύεται στην αυθεντική γλώσσα στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Γερμανία την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά τα προαναφερθέντα μέτρα.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους για τα εν λόγω μέτρα μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης και της επιστολής που ακολουθεί, στη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού
Γραμματεία κρατικών ενισχύσεων
SPA 3 6/5
B-1049 Βρυξέλλες
Φαξ αριθ.: (32-2) 296 12 42.

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στη Γερμανία. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέλους που υποβάλλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς με μνεία των σχετικών λόγων.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΛΗΨΗΣ

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Με την επιστολή που δημοσιεύεται στη συνέχεια, η Επιτροπή πληροφορεί τη Γερμανία ότι αποφάσισε να κινηθεί τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ.

Μετά την κίνηση της διαδικασίας στις 23 Οκτωβρίου 1999 ⁽¹⁾, η Επιτροπή εξέδωσε στις 19 Ιουνίου 2002 τελική αρνητική απόφαση ⁽²⁾ (στο εξής απόφαση του 2002), στην οποία έκρινε ότι οι τιμές της Deutsche Post AG (στο εξής «DPAG») για τη μεταφορά δεμάτων από πόρτα σε πόρτα ήταν χαμηλότερες του επιπρόσθετου κόστους και ότι η εν λόγω επιθετική πολιτική παροχής εκπτώσεων δεν εμπίπτει στην υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας της DPAG. Οι επακόλουθες ζημιές ύψους 572 εκατ. ευρώ κηρύχθηκαν ασυμβίβαστη κρατική ενίσχυση την οποία η Γερμανία έπρεπε να ανακτήσει.

⁽¹⁾ Πρόσκληση για την υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης υπέρ της Deutsche Post AG C 61/99 (ex NN 153/96) της 23ης Οκτωβρίου 1999 (C 306 της 23.10.1999, σ. 5).

⁽²⁾ Απόφαση της Επιτροπής 2002/753/ΕΚ, της 19ης Ιουνίου 2002, για την κρατική ενίσχυση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στα γερμανικά ταχυδρομεία Deutsche Post AG (L 247 της 14.9.2002, σ. 27).

Μετά την απόφαση του 2002, η Επιτροπή έλαβε περαιτέρω καταγγελίες από ιδιώτες ανταγωνιστές που ισχυρίστηκαν ότι η DPAG αποκόμισε σημαντικά υψηλότερα χρηματοοικονομικά οφέλη από αυτά που προβλέπονταν στην απόφαση του 2002. Επιπλέον, υπήρξαν ισχυρισμοί ότι η DPAG χρησιμοποίησε κρατικούς πόρους για να επεκτείνει τις δραστηριότητές της μεταφοράς δεμάτων και να πωλήσει υπηρεσίες σε τιμές μεταβίβασης —με βάση τα λεγόμενα των ανταγωνιστών υπερβολικά χαμηλές— στις θυγατρικές της Postbank AG και Deutsche Post Euro Express GmbH & Co OHG (στο εξής «DPEED»), που αναπτύσσουν δραστηριότητες στον τομέα της παροχής τραπεζικών υπηρεσιών και εμπορίας επιχειρηματικών δεμάτων, αντίστοιχα.

Βάσει των πληροφοριών που υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της περαιτέρω έρευνας σχετικά με την εν λόγω κρατική ενίσχυση μετά το 2002, η Επιτροπή θεωρεί απαραίτητο να αντιμετωπίσει πλήρως τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που προέκυψαν από τη χορήγηση κρατικών πόρων στην DPAG και στην προκάτοχό της Deutsche Bundespost POSTDIENST (στο εξής «DB-POSTDIENST»). Για τον λόγο αυτό η Επιτροπή πληροφορεί τη Γερμανία και τα ενδιαφερόμενα μέρη ότι η διαδικασία που κινήθηκε το 1999 θα συμπληρωθεί προκειμένου να συμπεριληφθούν οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν πρόσφατα και να ληφθεί τελική θέση για το βαθμό στον οποίο αυτοί οι κρατικοί πόροι συνιστούν ενίσχυση η οποία μπορεί ή δεν μπορεί να κηρυχθεί συμβιβάσιμη με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων της συνθήκης ΕΚ.

Η Επιτροπή επιθυμεί να τονίσει ότι η εν λόγω συμπληρωματική έρευνα δεν υποκαθιστά κατά κανένα τρόπο την απόφαση του 2002. Ο ρητός στόχος της εν λόγω διευρυμένης έρευνας είναι να διαπιστωθεί εάν η POSTDIENST και η DPAG έλαβαν αντιστάθμιση για να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους παροχής καθολικής υπηρεσίας που υπερβαίνει την ασυμβίβαστη ενίσχυση ύψους 572 εκατ. ευρώ, όπως αυτή ορίστηκε στην απόφαση του 2002.

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Η DB-POSTDIENST και η DPAG έλαβαν αντιστάθμιση με τη μορφή διαφόρων δημόσιων μέτρων για τις υποχρεώσεις τους καθολικής υπηρεσίας:

- Βάσει της γερμανικής νομοθεσίας, μεταξύ 1990 και 1995 η DB-POSTDIENST και η DPAG έλαβαν διεπιδότηση ύψους σχεδόν 5,7 δισεκατ. ευρώ από τη θυγατρική της Deutsche Telekom.
- Η DB-POSTDIENST και η DPAG απέκτησαν αποκλειστικά δικαιώματα για την παροχή υπηρεσιών αλληλογραφίας. Όσον αφορά τον καθορισμό των τιμών για τις υπηρεσίες αλληλογραφίας για τις οποίες η DPAG διαθέτει αποκλειστικά δικαιώματα ή δεσπόζουσα θέση, το γερμανικό δίκαιο ορίζει ότι η κανονιστική αρχή, που θεσπίστηκε το 1997, πρέπει να προβλέπει επαρκές περιθώριο για το κόστος παροχής της καθολικής υπηρεσίας.
- Στην απόφαση του 2002 είχε διαπιστωθεί ότι χορηγήθηκαν επιπλέον δημόσιες εγγυήσεις υπέρ της DB-POSTDIENST και της DPAG καθώς και δημόσια χρηματοδότηση των συντάξεων των ταχυδρομικών υπαλλήλων.

Δεδομένου ότι η DB-POSTDIENST και η DPAG δεν παρείχαν μόνο καθολικές αλλά και εμπορικές υπηρεσίες, για παράδειγμα, στις θυγατρικές Postbank AG και DPEED, είναι σημαντικό να αναλυθούν οι όροι υπό τους οποίους κατανέμονται τα έξοδα μεταξύ των καθολικών και των εμπορικών υπηρεσιών. Με βάση τους ευρωπαϊκούς κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, η αντιστάθμιση που χορηγείται για τη χρηματοδότηση των εξόδων καθολικής υπηρεσίας δεν πρέπει να χρησιμοποιείται καταχρηστικά για τη διαχρηματοδότηση εμπορικών υπηρεσιών που παρέχονται σε ανταγωνιστικές αγορές.

3. ΕΚΤΙΜΗΣΗ

3.1. Ύπαρξη στοιχείου ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ

Βάσει της απόφασης Altmark⁽³⁾, η Επιτροπή κρίνει ότι οι δημόσιες μεταβιβάσεις και εγγυήσεις συνιστούν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Όσον αφορά τη δημόσια χρηματοδότηση των συντάξεων δημόσιων υπαλλήλων, η Επιτροπή διατηρεί αμφιβολίες όσον αφορά τον βαθμό στον οποίο οι δημόσιες εισφορές στο συνταξιοδοτικό ταμείο συνιστούν οικονομικό πλεονέκτημα υπέρ της DB-POSTDIENST και της DPAG.

⁽³⁾ Υπόθεση C-280/00 Altmark Trans GmbH [2003] Συλλογή I-07747.

3.2. Συμβιβασμο της ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 86 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ

Η Επιτροπή κρίνει ότι μία κρατική ενίσχυση που χορηγείται ως αντιστάθμιση για υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας μπορεί να θεωρηθεί συμβιβασίμη βάσει του άρθρου 86 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, εφόσον είναι απαραίτητη για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών και δεν επηρεάζει την ανάπτυξη των συναλλαγών σε βαθμό που θα αντέκειτο στα συμφέροντα της Κοινότητας.

Η Επιτροπή αμφιβάλλει εάν η αντιστάθμιση που χορηγήθηκε υπέρ της DB-POSTDIENST και της DPAG ήταν απαραίτητη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας και εάν ήταν ανάλογη για τον σκοπό αυτό. Δεδομένου ότι δεν καθορίστηκαν εκ των προτέρων σαφείς κανόνες για τον τρόπο υπολογισμού του ποσού της αντιστάθμισης, η Επιτροπή πρέπει να ανασυνθέσει λεπτομερώς το ποσό της χορηγηθείσας αντιστάθμισης και των εξόδων καθολικής υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένου του εύλογου κέρδους που ο φορέας παροχής της υπηρεσίας μπορεί να εξασφαλίσει χρησιμοποιώντας το κεφάλαιό του. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα ακόλουθα θέματα:

- Το ποσό της αντιστάθμισης πρέπει να περιλαμβάνει όχι μόνο τις δημόσιες μεταβιβάσεις και εγγυήσεις, αλλά και τα υπερβάλλοντα κέρδη ως αποτέλεσμα των δεσμευμένων και κρατικά ρυθμιζόμενων υπηρεσιών αλληλογραφίας, καθώς και τη δημόσια χρηματοδότηση των συντάξεων των ταχυδρομικών δημόσιων υπαλλήλων.
- Δεδομένου ότι η αντιστάθμιση πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο για τη λειτουργία των καθολικών υπηρεσιών και όχι για τη διεπίδωξη εμπορικών δραστηριοτήτων, πρέπει να εξετασθεί η κατανομή κόστους μεταξύ καθολικών και εμπορικών υπηρεσιών, ώστε να διαπιστωθεί εάν τα εικαζόμενα καθολικά έξοδα προέκυψαν όντως για τις καθολικές υπηρεσίες και εάν οι εμπορικές υπηρεσίες συνεισφέρουν δεόντως στη χρηματοδότηση των πάγιων εξόδων του ταχυδρομικού δικτύου.
- Δεδομένου ότι η αντιστάθμιση οφείλει να καλύπτει, εκτός από τα ορθά καταναμημένα έξοδα καθολικής υπηρεσίας, και μία εύλογη απόδοση από το χρησιμοποιούμενο ίδιο κεφάλαιο, η αποδοτικότητα των DB-POSTDIENST και DPAG πρέπει να υπολογισθεί λαμβάνοντας υπόψη τον μέσο συντελεστή κέρδους στον συγκεκριμένο τομέα και τους κινδύνους που αναλαμβάνουν η DB-POSTDIENST και η DPAG.
- Στον υπολογισμό πρέπει να ληφθεί υπόψη η απόφαση του 2002, που ήδη είχε χαρακτηρίσει ως ασυμβίβαστη κρατική ενίσχυση ποσό 572 εκατ. ευρώ για τη χρηματοδότηση των ζημιών λόγω της επιθετικής πολιτικής τιμών για τη μεταφορά δεμάτων από πόρτα σε πόρτα.

KEIMENO THS EPISTOLHS

- «1. Die Kommission möchte Deutschland davon in Kenntnis setzen, dass sie nach Prüfung der Angaben Ihrer Behörden zu der oben genannte Maßnahme beschlossen hat, das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 des EG-Vertrags einzuleiten.

1. VERFAHREN

1.1. Beihilfverfahren

1.1.1. Negativentscheidung aus dem Jahr 2002

2. 1994 reichte United Parcel Service (im Folgenden ‚UPS‘ genannt) eine Beschwerde ein, in der das Unternehmen geltend machte, dass der Deutschen Bundespost POSTDIENST (im Folgenden ‚DB-POSTDIENST‘ genannt) rechtswidrige Beihilfen gewährt worden seien. Daraufhin leitete die Kommission am 23. Oktober 1999 ein Verfahren ein⁽⁴⁾ (im Folgenden ‚Eröffnungsentscheidung aus dem Jahr 1999‘ genannt) und erließ am 19. Juni 2002 eine endgültige Negativentscheidung⁽⁵⁾ (im Folgenden ‚Negativentscheidung aus dem Jahr 2002‘ genannt).

⁽⁴⁾ Aufforderung vom 23. Oktober 1999 zur Abgabe einer Stellungnahme gemäß Artikel 88 Absatz 2 des EG-Vertrags zur Beihilfe für die Deutsche Post AG (ABL. C 306 vom 1999, S. 5).

⁽⁵⁾ Entscheidung der Kommission vom 19. Juni 2002 über Maßnahmen der Bundesrepublik Deutschland zugunsten der Deutschen Post AG (2002/753/EG).

3. Die Kommission stellte fest, dass die Preise der DB-POSTDIENST und deren Nachfolgerin Deutschen Post AG (im Folgenden ‚DPAG‘ genannt) ⁽⁶⁾ für ihre Haus-zu-Haus-Paketdienste unter den leistungsspezifischen Zusatzkosten lagen und dass diese aggressive Rabattpolitik nicht Teil ihres öffentlichen Versorgungsauftrags war. Die dadurch entstandenen Verluste in Höhe von 572 Mio. EUR wurden durch staatliche Mittel finanziert, die der DB-POSTDIENST und der DPAG in unterschiedlicher Form zur Verfügung gestellt wurden (5 665 Mio. EUR in Form direkter Finanztransfers, einer staatlichen Finanzierung des Pensionsfonds bzw. staatlicher Bürgschaften). Die Kommission forderte Deutschland auf, die rechtswidrige staatliche Beihilfe in Höhe von 572 Mio. EUR von der DPAG zurückzufordern. Daraufhin wurde die staatliche Beihilfe an Deutschland zurückgezahlt.
4. Gegen die Negativentscheidung aus dem Jahr 2002 reichte die DPAG eine Klage auf Nichtigerklärung ein, die derzeit vor dem Gericht erster Instanz anhängig ist ⁽⁷⁾.

1.1.2. Weitere Beschwerden auf der Grundlage von Artikel 87 des EG-Vertrags

5. Am 13. Mai 2004 reichte UPS eine weitere Beschwerde betreffend die Gewährung einer rechtswidrigen Beihilfe zugunsten der DPAG ein. Darin führte UPS aus, dass in der Negativentscheidung aus dem Jahr 2002 nicht alle in der ursprünglichen Beschwerde aus dem Jahr 1994 aufgeführten Maßnahmen geprüft worden seien und dass die DB-POSTDIENST und DPAG gewährten finanziellen Vorteile den in der Negativentscheidung aus dem Jahr 2002 ermittelten Betrag von 572 Mio. EUR deutlich übersteigen würden. Darüber hinaus bringt UPS nun vor, die DPAG habe die staatlichen Mittel dazu verwendet, ihr Paketgeschäft auszubauen (z. B. durch den Kauf anderer Unternehmen) und ihrer Tochtergesellschaft Deutsche Post Euro Express GmbH & Co OHG (im Folgenden ‚DPEED‘ genannt), die unter dem Markennamen DHL im Vertrieb von Paketdiensten für gewerbliche Kunden tätig ist, Dienstleistungen zu — angeblich unangemessen niedrigen — Verrechnungspreisen zu verkaufen.
6. Die Kommission sandte Deutschland am 9. November 2004 und am 1. April 2005 Auskunftersuchen zu. Deutschland übermittelte seine Antworten am 2. Dezember 2004 bzw. 3. Juni 2005.
7. Am 16. Juli 2004 reichte die TNT Post AG & Co KG eine Beschwerde gegen die DPAG ein, in welcher sie angibt, die Verrechnungspreise, die die DPAG ihrer Tochtergesellschaft ‚Postbank‘ für die Nutzung ihres Vertriebsnetzes in Rechnung stellt, seien zu niedrig. Das Unternehmen machte geltend, die Tochtergesellschaft ‚Postbank‘ zahle lediglich die variablen Kosten für die erbrachten Dienstleistungen, während die DPAG die gemeinsamen Fixkosten für das Vertriebsnetz durch ihre Einnahmen aus ihrem Briefgeschäft finanziere.
8. Die Kommission sandte Deutschland am 11. November 2004 und am 25. April 2005 Auskunftersuchen zu. Deutschland übermittelte seine Antworten am 17. Dezember 2004 bzw. 23. Juni 2005.
9. Am 26. April 2007 forderte UPS die Kommission förmlich auf, tätig zu werden.

1.2. Verfahren nach Artikel 82 des EG-Vertrags

1.2.1. Verfahren nach Artikel 82 des EG-Vertrags aus dem Jahr 2001

10. Auf der Grundlage der Beschwerde von UPS aus dem Jahr 1994 stellte die Kommission ferner fest, dass DB-POSTDIENST und DPAG von 1990 bis 1995 durch eine auf Verdrängung ausgerichtete Preispolitik für Paketdienste im Business-to-Consumer-Segment (eine Untergruppe der Haus-zu-Haus-Paketdienste) gegen Artikel 82 des EG-Vertrags verstoßen hatte. Daraufhin wurde Gegen die DPAG eine Geldbuße in Höhe von 24 Mio. EUR verhängt ⁽⁸⁾.

⁽⁶⁾ Gemäß § 2 Absatz 1 des Postumwandlungsgesetzes von 1994 ging mit dem 1. Januar 1995 das Teilsondervermögen Deutsche Bundespost POSTDIENST auf die Deutsche Post AG über, das Teilsondervermögen Deutsche Bundespost POSTBANK auf die Deutsche Postbank AG und das Teilsondervermögen Deutsche Bundespost TELEKOM auf die Deutsche Telekom AG.

⁽⁷⁾ Rechtssache T-266/02, DPAG/Kommission.

⁽⁸⁾ Entscheidung der Kommission vom 20. März 2001 in einem Verfahren nach Artikel 82 des EG-Vertrags — Sache COMP/35.141 — Deutsche Post AG.

1.2.2. *Weitere Beschwerde auf der Grundlage von Artikel 82 des EG-Vertrags (Sache COMP/37.821 — UPS und DVPT/Deutsche Post AG)*

11. Am 22. April 2004 reichte UPS auf der Grundlage von Artikel 82 des EG-Vertrags eine Beschwerde wegen des angeblichen Missbrauchs einer marktbeherrschenden Stellung durch die DPAG ein. UPS zufolge ergibt sich der Missbrauch daraus, dass die DPAG für ihre reservierten Briefdienste überhöhte Portoentgelte in Rechnung stellt.
12. Im Verlauf ihrer Untersuchungen erhielt die Kommission am 5. November 2004 Unterlagen betreffend die Entscheidung der deutschen Regulierungsbehörde über die Portoentgelte der DPAG für den Zeitraum ab dem 1. Januar 2003. Mit Schreiben vom 13. Juni 2007 erklärte sich Deutschland damit einverstanden, dass diese Unterlagen auch im Beihilfeverfahren verwendet werden.
13. Am 4. April 2006 setzte die Kommission UPS davon in Kenntnis, dass sie nach sorgfältiger Prüfung der sachlichen und rechtlichen Gesichtspunkte vorläufig zu dem Schluss gelangt sei, dass kein ausreichend starkes Gemeinschaftsinteresse gegeben sei, um der Beschwerde nach Artikel 82 des EG-Vertrags betreffend die Berechnung überhöhter Portoentgelte durch die DPAG weiter nachzugehen.

1.3. Gründe für die Ausweitung des Beihilfeverfahrens

14. Auf der Grundlage der Informationen, die im Rahmen der nachfolgenden Beihilfe- bzw. Kartelluntersuchung übermittelt wurden, erachtet es die Kommission als notwendig, alle Wettbewerbsverzerrungen, die durch die der DPAG und ihrer Vorgängerin, der DB-POSTDIENST, gewährten staatlichen Mittel hervorgerufen wurden, umfassend zu untersuchen. Die Kommission setzt daher Deutschland sowie alle Beteiligten davon in Kenntnis, dass das 1999 eingeleitete Verfahren ergänzt wird, damit die neu übermittelten Informationen einbezogen und ein endgültiger Standpunkt in der Frage angenommen wird, in welchem Umfang die gewährten staatlichen Mittel Beihilfen darstellen, die nicht mit den Beihilfavorschriften des EG-Vertrags als vereinbar erklärt werden können.
15. Die Kommission möchte betonen, dass mit dieser ergänzenden Untersuchung keinesfalls die Negativentscheidung aus dem Jahr 2002 ersetzt werden soll. Die Negativentscheidung aus dem Jahr 2002 befasste sich mit der Auswirkung staatlicher Beihilfen auf die von POSTDIENST und DPAG angebotenen Haus-zu-Haus-Paketdienste. Die Negativentscheidung aus dem Jahr 2002 stellte fest, dass Staatsbeihilfen in Höhe von 572 Mio. EUR zur Quersubventionierung dieser Geschäftstätigkeit genutzt wurden, ohne jedoch allgemein die Frage anzusprechen ob POSTDIENST und DPAG aus staatlichen Mitteln überkompensiert worden sind. Das Ziel der jetzigen Untersuchung besteht somit darin festzustellen, ob die DB-POSTDIENST und die DPAG über die in der Negativentscheidung aus dem Jahr 2002 festgestellte rechtswidrige Beihilfe in Höhe von 572 Mio. EUR hinaus einen überhöhten Ausgleich für die Erfüllung ihres öffentlichen Versorgungsauftrags erhalten haben. Die Kommission wird alle öffentlichen Maßnahmen prüfen, die vom 1. Juli 1989 (Zeitpunkt der Gründung der DB-POSTDIENST) bis zum 31. Dezember 2007 (voraussichtlicher Zeitpunkt des Auslaufens des öffentlichen Versorgungsauftrags der DPAG) zugunsten der DB-POSTDIENST und der DPAG ergriffen wurden.

2. BESCHREIBUNG DES ÖFFENTLICHEN VERSORGUNGSaufTRAGS DER DB-POSTDIENST UND DER DPAG

16. Der DB-POSTDIENST und der DPAG wurde der öffentliche Versorgungsauftrag durch zwei Rechtsakte förmlich übertragen:
 - Die POSTDIENST-Pflichtleistungsverordnung aus dem Jahr 1994 ⁽⁹⁾ (im Folgenden ‚PPfILV 1994‘ genannt) hat der DB-POSTDIENST erstmals förmlich den öffentlichen Versorgungsauftrag übertragen.
 - Das deutsche Postgesetz aus dem Jahr 1997 ⁽¹⁰⁾ und die entsprechende Durchführungsverordnung aus dem Jahr 1999 ⁽¹¹⁾ (im Folgenden ‚Universaldienstleistungsverordnung‘ genannt) haben die Betrauung der DPAG mit der Erfüllung des öffentlichen Versorgungsauftrags fortgesetzt.

⁽⁹⁾ Verordnung zur Regelung der Pflichtleistungen der Deutschen Bundespost POSTDIENST (POSTDIENST-Pflichtleistungsverordnung (BGBl. I S. 86)) vom 12. Januar 1994.

⁽¹⁰⁾ Postgesetz vom 22. Dezember 1997.

⁽¹¹⁾ Post-Universaldienstleistungsverordnung vom 15. Dezember 1999.

2.1. PPfLV 1994

17. Mit der PPfLV 1994 wurde die DB-POSTDIENST als Universaldienstanbieter für Briefe und Pakete bis zu einem Gewicht von 20 kg benannt und mit der Erbringung der entsprechenden Dienste in ganz Deutschland zu einheitlichen Leistungsentgelten betraut.
18. Abweichend von der Vorschrift für einheitliche Leistungsentgelte wurde der DB-POSTDIENST jedoch das Recht eingeräumt, die Paketpreise im Falle bestimmter Vorleistungen des Kunden bzw. bestimmter Mindesteinlieferungsmengen flexibel festzusetzen.
19. Diese Preisflexibilität stand im Mittelpunkt der Kartellentscheidung aus dem Jahr 2001 und der Negativentscheidung aus dem Jahr 2002. Die Kommission vertrat die Auffassung, dass die DB-POSTDIENST und die DPAG, diese Preisflexibilität missbraucht hatten, um mit staatlichen Mitteln eine aggressive Preispolitik beim Haus-zu-Haus-Paketdienst zu finanzieren, die nicht im öffentlichen Interesse lag und daher einen Verstoß gegen die Artikel 82, 86 und 87 des EG-Vertrags darstellte.

2.2. Postgesetz 1997 und Universaldienstleistungsverordnung

20. Das Postgesetz 1997 und die Universaldienstleistungsverordnung lösten die PPfLV 1994 ab.
21. § 52 Postgesetz hat die DPAG mit der Erbringung der Universaldienstleistungen bis zum 31. Dezember 2007 betraut, das bedeutet, solange die DPAG voraussichtlich noch die Exklusivlizenz für Briefdienste im Sinne von § 51 Postgesetz besitzt (Siehe Abschnitt 3.2.2 für weitere Ausführungen zur Exklusivlizenz).
22. § 11 Postgesetz definiert Universaldienstleistungen als ein Mindestangebot an Postdienstleistungen, die flächendeckend zu erschwinglichen Preisen zu erbringen sind. Diese Dienstleistungen umfassen die Beförderung von Briefsendungen, adressierten Paketen, deren Einzelgewicht 20 kg nicht übersteigen, sowie von Büchern, Katalogen, Zeitungen und Zeitschriften.
23. In der Universaldienstleistungsverordnung werden die Mindestqualitätsanforderungen für den Universaldienst festgelegt:
 - In Deutschland müssen bundesweit mindestens 12 000 stationäre Posteinrichtungen vorhanden sein.
 - Im Jahresdurchschnitt müssen 80 % der Briefsendungen und Pakete binnen bestimmter Fristen (ein Arbeitstag für Briefsendungen und zwei Arbeitstage für Pakete) ausgeliefert werden; zudem hat die Zustellung mindestens einmal werktäglich zu erfolgen.
 - Zwar gilt allgemein, dass die Preise für Universaldienstleistungen erschwinglich sein müssen, doch muss die DPAG einheitliche Preise für Postdienstleistungen in Rechnung stellen, die sie im Rahmen der Exklusivlizenz im Sinne von § 51 Postgesetz 1997 erbringt. Allerdings wird auch im Rahmen der Exklusivlizenz ein gewisses Maß an Preisflexibilität gewahrt, da die DPAG individuelle Preisabsprachen mit Kunden treffen kann, die je Einlieferungsvorgang mindestens 50 Stück einliefern.

3. BESCHREIBUNG DER STAATLICHEN MASSNAHMEN ZUGUNSTEN DER DB-POSTDIENST UND DER DPAG

24. Die Kommission wird auf die folgenden die DB-POSTDIENST und die DPAG betreffenden staatlichen Maßnahmen eingehen:
 - staatliche Transfers
 - auf der Grundlage des Gesetzes über die Unternehmensverfassung der Deutschen Bundespost (Postverfassungsgesetz — PostVerfG) vom 8. Juni 1989 ⁽¹²⁾; und
 - des Gesetzes zur Umwandlung von Unternehmen der Deutschen Bundespost in die Rechtsform der Aktiengesellschaft (Postumwandlungsgesetz — PostUmwG) vom 14. September 1994 ⁽¹³⁾;

⁽¹²⁾ Gesetz zur Neustrukturierung des Post- und Fernmeldewesens und der Deutschen Bundespost vom 8. Juni 1989, Artikel 1: Gesetz über die Unternehmensverfassung der Deutschen Bundespost.

⁽¹³⁾ Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation (Postneuordnungsgesetz) vom 14. September 1994, Art. 3: Gesetz zur Umwandlung von Unternehmen der Deutschen Bundespost in die Rechtsform der Aktiengesellschaft.

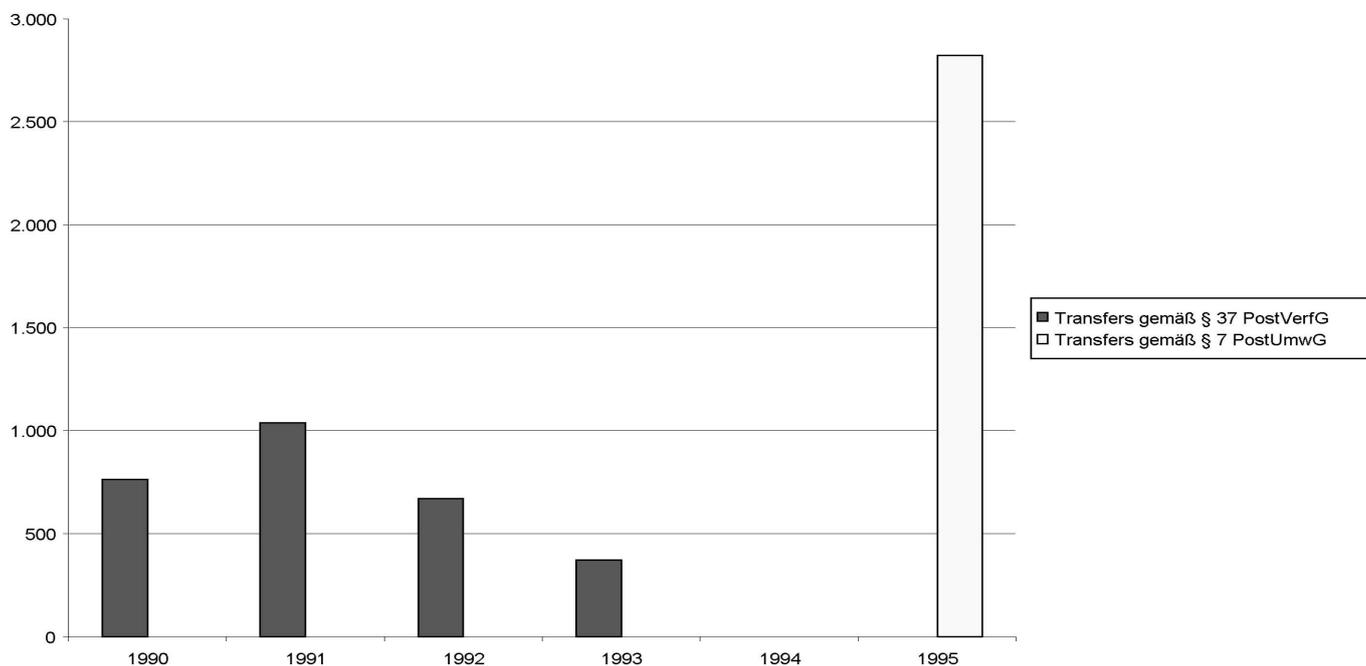
- ausschließliche Rechte und Preisregulierung
 - auf der Grundlage des Gesetzes zur Neustrukturierung des Post- und Fernmeldewesens und der Deutschen Bundespost (Poststrukturgesetz — PostStruktG) vom 8. Juni 1989; und
 - des Postgesetzes 1997;
- staatliche Bürgschaften
 - auf der Grundlage des PostStruktG 1989; und
 - des PostUmwG 1994;
- staatliche Finanzierung von Pensionen
 - auf der Grundlage des Gesetzes zum Personalrecht der Beschäftigten der früheren Deutschen Bundespost (Postpersonalrechtsgesetz — PostPersRG) vom 14. September 1994 ⁽¹⁴⁾; und
 - des Gesetzes zur Verbesserung der personellen Struktur beim Bundeseisenbahnvermögen und in den Unternehmen der Deutschen Bundespost (Eisenbahnneuordnungsgesetz).

3.1. Staatliche Transfers

25. Der folgenden Abbildung ist zu entnehmen, dass sich die staatlichen Transfers zugunsten der DB-POSTDIENST und der DPAG zwischen 1990 und 1995 auf 5 665 Mio. EUR beliefen:

Abbildung 1

Staatliche Transfers (in Mio. EUR)

Quelle: Jahresabschlüsse der DB-POSTDIENST und der DPAG (siehe Anlage 1).

3.1.1. Transfers von der TELEKOM auf der Grundlage von § 37 Postverfassungsgesetz 1989

26. In der ersten Phase der Reform des deutschen Post- und Telekommunikationssektors wurde die Post- und Fernmeldeverwaltung zum 1. Juli 1989 in drei eigenständige öffentliche Unternehmen — Deutsche Bundespost POSTDIENST, Deutsche Bundespost POSTBANK und Deutsche Bundespost TELEKOM — umgewandelt, die das Vermögen und die Verbindlichkeiten der früheren Post- und Fernmeldeverwaltung übernahmen.

⁽¹⁴⁾ Gesetz zum Personalrecht der Beschäftigten der früheren Deutschen Bundespost vom 14. September 1994.

27. Gemäß § 37 Absatz 2 PostVerfG sollten die drei Unternehmen zwar für die einzelnen Dienste die vollen Kosten und einen angemessenen Gewinn erwirtschaften, doch war die Querfinanzierung zwischen einzelnen Diensten innerhalb jedes Unternehmens ebenso zulässig wie die Querfinanzierung zwischen den drei Unternehmen (§ 37 Absatz 3 PostVerfG). Auf Grundlage der letztgenannten Bestimmung erhielt die DB-POSTDIENST zwischen 1990 und 1993 von der DB-TELEKOM Transfers in Höhe von 2 844 Mio. EUR.
28. Deutschland macht geltend, dass § 37 Absatz 3 PostVerfG auf dem Grundsatz der finanziellen Einheitlichkeit der drei aus der früheren Post- und Fernmeldeverwaltung hervorgegangenen Unternehmen beruht habe. Sollte einer dieser Rechtsnachfolger seine Aufwendungen aufgrund des ihm übertragenen öffentlichen Versorgungsauftrags nicht aus eigenen Erträgen decken können, hatte er Anspruch auf einen Finanzausgleich durch einen anderen Gewinn erwirtschaftenden Rechtsnachfolger. Deutschland zufolge waren diese Transfers für die DB-POSTDIENST zur Erfüllung ihres öffentlichen Versorgungsauftrags unerlässlich ⁽¹⁵⁾.

3.1.2. Forderungsverzicht der Telekom AG auf der Grundlage von § 7 des Postumwandlungsgesetzes 1994

29. Während der zweiten Phase der Reform des deutschen Postsektors wurden die drei Unternehmen der Deutschen Bundespost zum 1. Januar 1995 in Aktiengesellschaften umgewandelt: aus der DB-POSTDIENST wurde die DPAG, aus der DB-POSTBANK die Postbank AG und aus der DB-TELEKOM die Telekom AG.
30. Gemäß § 2 Absatz 2 PostUmwG übernahm die Telekom AG alle Kreditverbindlichkeiten, die die Deutsche Bundespost als Ganze betrafen. Der Telekom AG stand eine Rückgriffsforderung gegenüber der DPAG und der Postbank AG in dem Maße zu, in dem deren Rechtsvorgängern die Kreditverbindlichkeiten zuzurechnen waren.
31. Gemäß § 7 PostUmwG erloschen jedoch die (aus § 2 Absatz 2 erwachsenden) Rückgriffsforderungen der Telekom AG gegenüber der DPAG und der Postbank AG zum Stichtag der Eröffnungsbilanz. Die so erloschen Rückgriffsforderungen sind auf die Höhe der bis zum 31. Dezember 1994 von der DB-POSTDIENST ausgewiesenen Verluste beschränkt. Dies bewirkte einen Vermögenstransfer im Wert von 2 822 Mio. EUR von der Telekom AG zur DPAG.
32. Deutschland zufolge war dieser Transfer von der Telekom AG — wie die früheren Transfers auf der Grundlage von § 37 Absatz 3 PostVerfG — für die DPAG zur Erfüllung ihres öffentlichen Versorgungsauftrags unerlässlich ⁽¹⁶⁾.

3.2. Ausschließliche Rechte für die DB-POSTDIENST und die DPAG und Preisregulierung für die Briefdienste

3.2.1. Ausschließliche Rechte für die DB-POSTDIENST auf der Grundlage des Poststrukturgesetzes 1989

33. Mit § 2 Absatz 1 des Gesetzes über das Postwesen vom 28.6.1969 in der Fassung von Artikel 2 des PostStruktG wurde der DB-POSTDIENST das ausschließliche Recht eingeräumt, Einrichtungen für die Beförderung von Briefsendungen zu errichten und zu betreiben. Andere Postdienste — wie die Beförderung von Paketen, Zeitungen oder Zeitschriften — waren der DB-POSTDIENST nicht vorbehalten und standen dem Wettbewerb offen.
34. Deutschland zufolge wurden die Überschüsse, die in mit den reservierten Briefdiensten erzielt wurden, ausschließlich zur Finanzierung der Verluste der Universaldienstleistungen, die außerhalb des reservierten Bereichs angeboten wurden, verwendet ⁽¹⁷⁾.

3.2.2. Ausschließliche Rechte und Preisregulierung für die DPAG auf der Grundlage des Postgesetzes 1997

35. Mit Inkrafttreten des Postgesetzes 1997 wurde damit begonnen, den Umfang der der DPAG vorbehaltenen Dienste schrittweise zu verringern. Gemäß § 51 Postgesetz 1997 erstreckte sich die Exklusivlizenz der DPAG 1997 auf die Beförderung von Briefsendungen und adressierten Katalogen mit einem Gewicht von weniger als 200 Gramm, doch in der Folgezeit wurde die Gewichtsgrenze schrittweise verringert und 2006 schließlich auf 50 Gramm festgesetzt. Letztlich soll die Lizenz am 31. Dezember 2007 auslaufen.

⁽¹⁵⁾ Negativentscheidung aus dem Jahr 2002, Randnummern 16-20.

⁽¹⁶⁾ Negativentscheidung aus dem Jahr 2002, Randnummern 16-20.

⁽¹⁷⁾ Annex 3 der Mitteilung Deutschlands vom 16. September 1999.

36. Mit dem Postgesetz 1997 wurde auch eine Regulierungsbehörde für die Postmärkte geschaffen. Gemäß § 19 des Postgesetzes muss die Regulierungsbehörde die Preise der DPAG auf denjenigen Briefmärkten genehmigen, auf denen die DPAG marktbeherrschend ist. Da die DPAG nicht nur im Bereich der — gemäß § 51 des Postgesetzes 1997 — reservierten Dienste, sondern auch bei vielen liberalisierten Briefdiensten marktbeherrschend ist, sind im Falle der DPAG deutlich mehr Briefdienste reguliert als nur die reservierten Dienste.
37. In Bezug auf die zu regulierenden Briefdienste der DPAG legt § 20 des Postgesetzes fest, dass sich die Entgelte grundsätzlich an den Kosten einer effizienten Leistungsbereitstellung zu orientieren haben. Allerdings muss die Regulierungsbehörde auch folgende Kosten angemessen berücksichtigen:
- Kosten für die Einhaltung der üblichen Arbeitsbedingungen;
 - Kosten einer flächendeckenden Versorgung mit Postdienstleistungen; und
 - Kosten für die Übernahme von Versorgungslasten (Pensionen und Krankenversicherung), die aus der Rechtsnachfolge der DB-POSTDIENST entstanden sind.

3.3. Staatliche Bürgschaften

3.3.1. Staatliche Bürgschaften für die DB-POSTDIENST

38. Die Bürgschaften des Bundes für die DB-POSTDIENST sind in § 40 PostVerfG niedergelegt; dabei handelt es sich um eine so genannte ‚Gewährträgerhaftung‘. Gemäß § 40 Absatz 6 stehen Schuldurkunden der Deutschen Bundespost den Schuldurkunden des Bundes gleich.

3.3.2. Weiterbestehen der staatlichen Bürgschaft zugunsten der DPAG für bestehende Verbindlichkeiten

39. Gemäß § 2 Absatz 4 PostUmwG trägt der Bund die Gewährleistung für die Erfüllung aller vor der Umwandlung der Deutschen Bundespost in drei Aktiengesellschaften eingegangenen Verbindlichkeiten, nicht aber für nach diesem Zeitpunkt eingegangene Verbindlichkeiten. Durch § 2 Absatz 4 sollen somit Altverbindlichkeiten der Deutschen Bundespost abgesichert werden, denn die Umwandlung des Sondervermögens Deutsche Bundespost in drei Aktiengesellschaften machte es erforderlich, den Wert der bis dahin ausgegebenen Postanleihen sicherzustellen ⁽¹⁸⁾.

3.4. Staatliche Finanzierung von Pensionen von DB-POSTDIENST-Beamten

40. Bis 1994 wurden die Pensionszahlungen an Beamte, die bei der DB-POSTDIENST beschäftigt gewesen waren, vom Staat finanziert. Ab dem Jahr 1995 wurden die Pensionszahlungen für die Beamten, die bei der DB-POSTDIENST und später bei der DPAG ⁽¹⁹⁾ beschäftigt gewesen waren (im Folgenden ‚DB-POSTDIENST-Beamte‘ genannt) von der neu gegründeten Postbeamtenversorgungskasse übernommen, wobei der Staat und die DPAG gemeinsam für die Finanzierung dieser Versorgungskasse aufkommen. Im Folgenden wird genauer dargestellt, welchen Beitrag die DB-POSTDIENST und die DPAG geleistet haben, um die Ansprüche der DB-POSTDIENST-Beamten abzudecken.
41. Für den Zeitraum 1989-1994 liegen der Kommission keine Hinweise dafür vor, dass die DB-POSTDIENST einen finanziellen Beitrag zur Zahlung der Pensionen der DB-POSTDIENST-Beamten geleistet hat, so dass sie davon ausgeht, dass die Pensionen ausschließlich von Deutschland gezahlt wurden.
42. Gemäß § 1 Absatz 1 PostPersRG wurden die dem Bund obliegenden Rechte und Pflichten gegenüber den Beamten, die bei der DPAG, der Postbank AG oder der Telekom AG beschäftigt waren oder die früher bei der DB-POSTDIENST, der DB-POSTBANK oder der DB-TELEKOM beschäftigt gewesen waren, am 1. Januar 1995 auf die neu gegründeten Unternehmen übertragen.
43. Wären die genannten Verpflichtungen (insbesondere die zu zahlenden Pensionen) auf der Passivseite der Bilanz der DPAG, der Postbank AG bzw. der Telekom AG ausgewiesen worden, wäre Deutschland zufolge die Gründung dieser Unternehmen unmöglich gewesen ⁽²⁰⁾.
44. Aus diesem Grund wurde am 1. Januar 1995 die Postbeamtenversorgungskasse gegründet. Die DPAG, die Telekom AG und die Postbank AG wurden von ihrer Verpflichtung entbunden, Versorgungs- und Beihilfeleistungen für Beamte zu erbringen, und im Gegenzug verpflichtet, Beiträge an die Postbeamtenversorgungskasse zu entrichten.

⁽¹⁸⁾ Schriftsatz von Deutschland vom 25. April 2000.

⁽¹⁹⁾ Nähere Ausführungen zu den Postreformen und zur Gründung der Deutschen Bundespost, der DB-POSTDIENST und/oder der DPAG finden sich unter den Randnummern 28-31.

⁽²⁰⁾ Anlage 6 zum Schriftsatz von Deutschland vom 16. September 1999.

45. Gemäß § 16 Absatz 1 PostPersRG zahlte die DPAG von 1995 bis 1999 jährlich 2 045 Mio. EUR (und damit insgesamt 10 225 Mio. EUR) in die Postbeamtenversorgungskasse ein. Mit diesen Beiträgen sollte der Finanzbedarf für die Pensionszahlungen an die DB-POSTDIENST-Beamten gedeckt werden. Diese Beiträge erwiesen sich jedoch als unzureichend, da mehr DB-POSTDIENST-Beamte als erwartet von der angebotenen Möglichkeit ⁽²¹⁾, in Vorruhestand zu gehen, Gebrauch machten.
46. Da gemäß § 16 Absatz 4 PostPersRG Deutschland alle etwaigen Defizite der Postbeamtenversorgungskasse zu tragen hat, musste in 1999 Deutschland 2 265 Mio. EUR zuschießen, um das Defizit der Postbeamtenversorgungskasse auszugleichen.
47. Gemäß § 16 Absatz 2 PostPersRG wurden die Beiträge der DPAG zur Postbeamtenversorgungskasse ab dem Jahr 2000 auf 33 % der Bruttobezüge der noch bei ihr aktiven Beamten reduziert.
48. Für die darauffolgenden Jahre liegen der Kommission keine eindeutigen Angaben über die Höhe der Zahlungen Deutschlands an die Postbeamtenversorgungskasse vor. 2003 zahlte der Bund 5 055 Mio. EUR in die Postbeamtenversorgungskasse ein, im Jahr 2004 sollte der Bund 4 915 Mio. EUR bereitstellen ⁽²²⁾. Diese Zuschüsse dienten jedoch nicht nur für die Finanzierung der Pensionszahlungen der DPAG, sondern auch der Postbank AG und Telekom AG.

4. KOOPERATIONSVERTRÄGE DER DPAG FÜR DIE NUTZUNG DES POSTNETZWERKES

49. Wird ein Netzwerk nicht nur zur Erbringung von Universaldienstleistungen, sondern auch für kommerzielle Dienstleistungen genutzt, ist unbedingt die Kostenallokation zwischen diesen beiden Kategorien von Dienstleistungen zu prüfen. Wie in Abschnitt 7.4 näher erläutert, müssen bei den kommerziellen Dienstleistungen — gemäß den gemeinschaftlichen Beihilfavorschriften — nicht nur die variablen Kosten für die Nutzung des Netzes finanziert werden, sondern es muss auch ein angemessener Beitrag zu den Fixkosten des Netzes geleistet werden. Dies verhindert, dass Ausgleichszahlungen für die Finanzierung der Kosten der Universaldienstleistungen zur Querfinanzierung kommerzieller Dienstleistungen auf liberalisierten Märkten missbraucht werden.
50. Die DB-POSTDIENST und die DPAG haben von jeher kommerzielle Dienstleistungen erbracht, die nicht unter den öffentlichen Versorgungsauftrag fallen. Diese Dienstleistungen werden entweder direkt für Dritte oder für verbundene Unternehmen erbracht. Die DPAG hat beispielsweise Verträge mit ihren Tochtergesellschaften Postbank AG und DPEED über die Nutzung ihres Netzwerkes geschlossen. In den neuen Beschwerden wird geltend gemacht, dass diese Verträge die vorgenannte Voraussetzung nicht erfüllen und nur einen unzureichenden Beitrag zu den gemeinsamen Fixkosten des Netzwerkes der DPAG vorsehen.

4.1. Bankdienstleistungen

51. Am 1. Januar 2002 schlossen die DPAG und die Postbank AG einen Kooperationsvertrag, in dem die Bedingungen festgelegt sind, unter denen die DPAG Produkte der Postbank an ihren Postschaltern verkauft. Für die Vermittlung von Neuverträgen erhält die DPAG eine am Wert des vermittelten Neugeschäfts orientierte Verkaufsprovision. Für die Betreuung des Bestands an laufenden Verträgen, Krediten und Einlagen erhält die DPAG eine Provision, die an den Ertrag der Postbank aus diesem Bestand gekoppelt ist.
52. Gemäß den Angaben Deutschlands ⁽²³⁾ übersteigt die Gesamtvergütung gemäß diesem Kooperationsvertrag die leistungsspezifischen Zusatzkosten der DPAG für die Erbringung dieser Dienstleistungen.

4.2. Paketdienste

53. Im Einklang mit der Kartellentscheidung aus dem Jahr 2001 verpflichtete sich die DPAG, ihre Haus-zu-Haus-Paketdienste auszugliedern und dadurch zu belegen, dass die Einnahmen aus dem reservierten Bereich nicht zur Finanzierung der Haus-zu-Haus-Paketdienste verwendet werden. Um die erforderliche Transparenz zu gewährleisten, gründete die DPAG ein separates Unternehmen, die Deutsche Post Euro Express Deutschland GmbH & Co. OHG (im Folgenden ‚DPEED‘ genannt), zur Erbringung von Express- und Haus-zu-Haus-Paketdiensten.

⁽²¹⁾ Auf der Grundlage des ‚Gesetz(es) zur Verbesserung der personellen Struktur beim Bundeseisenbahnvermögen und in den Unternehmen der Deutschen Bundespost‘ in Verbindung mit § 4 Absatz 6 PostpersRG konnten DB-POSTDIENST-Beamte, die das 55. Lebensjahr vollendet hatten, in Vorruhestand gehen.

⁽²²⁾ Bundshaushaltsplan 2005, Titel Funktion 685 01.

⁽²³⁾ Schriftsatz von Deutschland vom 22. Juni 2005.

54. Am 20. Dezember 2001 schlossen die DPAG und die DPEED einen Kooperationsvertrag, in dem die Bedingungen festgelegt sind, unter denen die DPAG Dienstleistungen für die DPEED zur Abwicklung von Haus-zu-Haus-Paketdiensten erbringt. Gemäß dem der Kommission vorgelegten Vertrag wird der DPAG für bestimmte Dienstleistungen ein marktübliches Entgelt gezahlt, während sie für andere Dienstleistungen lediglich ein Entgelt in Höhe der leistungsspezifischen Zusatzkosten erhält.
55. Im Falle von Expresspaketen fungiert die DPEED als Verkaufsagent im Namen der DPAG für den Vertrieb und die Vermarktung der entsprechenden Dienstleistungen. Der Vertrag, der diese Geschäftsbeziehung regelt, liegt der Kommission nicht vor.

5. BESCHREIBUNG DER FINANZIELLEN LAGE DER DB-POSTDIENST UND DER DPAG

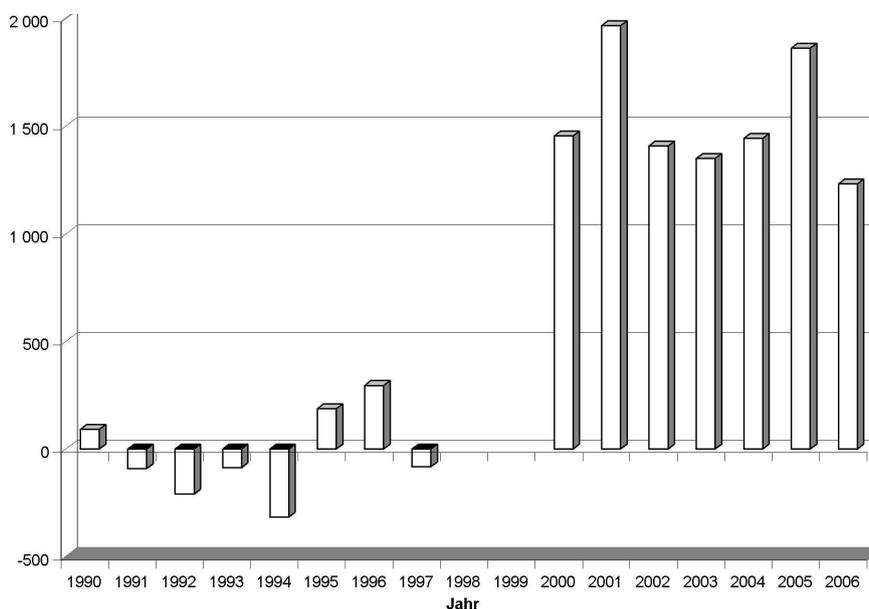
5.1. Ergebnisse der DB-POSTDIENST und der DPAG im Überblick

5.1.1. Betriebsergebnisse von 1990 bis 2006

56. Wie die folgende Tabelle zeigt, konnten DB-POSTDIENST und DPAG ihre Gewinne vor Steuern zwischen 1990 und 2006 deutlich steigern. Während in den ersten Jahren nur Verluste oder leicht positive Gewinne erwirtschaftet wurden, konnte die DPAG in den späteren Jahren Gewinne erzielen, die immer über einer Milliarde EUR lagen. Die Verluste in den ersten Jahren erklären sich dadurch, dass die Gewinnüberschüsse aus den reservierten und regulierten Briefdiensten nicht ausreichend waren, um die Verluste der anderen Dienstleistungen, die außerhalb des reservierten Bereichs erbracht wurden, und die außerordentlichen Personalkosten, die aufgrund von Restrukturierungen anfielen, auszugleichen.

Abbildung 2

Ergebnisse vor Steuern der DB-POSTDIENST und der DPAG von 1990 bis 2006 (in Mio. EUR)

Quelle: Jahresabschlüsse der DB-POSTDIENST und der DPAG (siehe Anlage 1). Die entsprechenden Zahlen für 1998 und 1999 liegen der Kommission nicht vor.

5.1.2. Konstant hohe Gewinne bei reservierten und regulierten Briefdiensten

57. Die folgenden Abbildungen 3 und 4 zeigen, dass der reservierte und regulierte Briefdienst immer operative Gewinne zwischen [...] (*) und [...] EUR erzielt hat.

(*) Geschäftsgeheimnis.

58. Die hohe Rentabilität der Briefdienste der DPAG wird auch in einem von UPS vorgelegten Expertenbericht ⁽²⁴⁾ sowie einem Gutachten der Monopolkommission in Deutschland ⁽²⁵⁾ hervorgehoben:
- in dem Expertenbericht wird geschätzt, dass die Kapitalrendite in der Briefsparte von Deutsche Post World Net (im Folgenden ‚DPWN‘ genannt) seit 1999 durchweg über 20 % lag. Die Briefsparte von DPWN ist umfangreicher als die Aktivitäten der DPAG in Deutschland und umfasst alle weltweit erbrachten Postleistungen. Das Geschäft in Deutschland macht jedoch den größten Teil der Briefsparte von DPWN aus;
 - die deutsche Monopolkommission kam in ihrem Gutachten zu dem Schluss, dass die DPAG bei den regulierten Briefdiensten überdurchschnittlich hohe Gewinne erwirtschaftet und dass die deutsche Regulierungsbehörde die Portoentgelte zu hoch angesetzt hat.

5.1.3. Verluste bei nicht reservierten Dienstleistungen und außerordentliche Personalkosten

59. Die Brief- und Paketdienstleistungen, die außerhalb des reservierten Bereichs erbracht wurden, erzielten während der 90er Jahre hohe Verluste und konnten erst gegen Ende des Jahrzehnts ihre Ergebnisse verbessern (siehe Abbildung 3).
60. Außerordentliche Personalkosten erhöhten zusätzlich die Verluste: Wie bereits weiter oben dargestellt, zahlte DPAG 10 225 Mio. EUR in die Postbeamtenversorgungskasse für die Finanzierung der Pensionen der DB-POSTDIENST-Beamten. Darüber hinaus, bildete DPAG Rückstellungen in Höhe von 6 392 Mio. EUR für Pensionsverpflichtungen von Angestellten und Arbeitern, die von DB-POSTDIENST übernommen wurden.

5.2. Kosten und Finanzierung des Universaldienstes im Zeitraum 1990-1998

5.2.1. Geltend gemachte Kosten des Universaldienstes und Gewinne des reservierten Briefdienstes

61. Deutschland machte in den Kommentaren zu der Eröffnungsentscheidung 1999 geltend, dass die Verluste bei in den nicht reservierten Bereichen ‚Frachtpostleistungen im Universaldienstbereich‘ und ‚sonstige Universaldienste‘ für den Zeitraum 1990-1998 durch die Erfüllung des öffentlichen Versorgungsauftrags der DB-POSTDIENST und der DPAG bedingt sind ⁽²⁶⁾.
62. In Abbildung 3 findet sich ein Vergleich zwischen den Verlusten aus den nicht reservierten Bereichen ‚Frachtpostleistungen im Universaldienstbereich‘ und ‚sonstige Universaldienste‘ mit den Gewinnen des reservierten Briefdienstes. Die Verluste der nicht reservierten Universaldienste scheinen dabei größer als die Gewinne des Briefdienstes zu sein.
63. Um diesen Vergleich durchzuführen, ist jedoch erstens darauf hinzuweisen, dass die Kommission in ihrer Negativentscheidung aus dem Jahr 2002 zu dem Schluss gelangt ist, dass Verluste der Frachtpostleistungen in Höhe von 572 Mio. EUR der aggressiven Rabattpolitik, und nicht dem öffentlichen Versorgungsauftrag zuzurechnen waren.
64. Zweitens muss beachtet werden, dass die angeführten operativen Ergebnisse auf der internen Kostenrechnung beruhen von DB-POSTDIENST und DPAG beruhen, die einige Besonderheiten aufweist: So werden beispielsweise [...] angesetzt, und [...] bereits in die kalkulatorischen Kosten inkludiert. Ein Vergleich zwischen den Ergebnissen der verschiedenen Dienste erscheint auch schwierig, da interne Kosten und Erlöse nicht konsolidiert sind. Daher ist ein gründlicheres Verständnis der internen Kostenrechnung für die weitere Analyse notwendig.

⁽²⁴⁾ ‚The Profitability of the Mail Division of Deutsche Post — A Final Report‘, National Economic Research Associates (NERA), Oktober 2006, London.

⁽²⁵⁾ Telekommunikation und Post 2003: Wettbewerbsintensivierung in der Telekommunikation — Zementierung des Postmonopols. Sondergutachten der Monopolkommission gemäß § 81 Abs. 3 Telekommunikationsgesetz und § 44 Postgesetz.

⁽²⁶⁾ ‚Frachtpostleistungen im Universaldienstbereich‘ erstrecken sich offensichtlich auf alle Pakete bis 20 kg und Kataloge bis 10 kg. ‚Sonstige Universaldienste‘ umfassen im Wesentlichen die Beförderung von Zeitungen und Zeitschriften sowie den Transport grenzüberschreitender Paketsendungen. Inzwischen gehört auch die Beförderung von Briefsendungen, für die die Exklusivlizenz 1998 aufgehoben wurde, zu den ‚sonstigen Universaldiensten‘.

Abbildung 3

Operative Ergebnisse bei den ‚reservierten Briefdiensten‘, den ‚sonstigen Universaldiensten‘ und dem ‚Universaldienst Frachtpost‘ im Zeitraum 1990-1998 (in Mio. EUR)

[...]

Quelle: Interne Kostenrechnung für den Zeitraum 1990-1998 (siehe Anlage 2) — Schriftsatz von Deutschland an die Kommission vom 16. September 1999.

5.2.2. Staatliche Transfers und Ablieferungen im Zeitraum von 1990 bis 1995

65. Mit den staatlichen Transfers in Höhe von 5 665 Mio. EUR auf der Grundlage des § 37 PostVerfG und des § 7 PostUmwG (siehe Abschnitt 3.1) wurde neues Kapital zur Verfügung gestellt, welches es der DB-POSTDIENST und der DPAG trotz ihrer Geschäftsverluste ermöglichte, ihre Geschäftstätigkeit fortzusetzen.
66. Mithilfe der staatlichen Transfers konnten DB-POSTDIENST und die DPAG auch die Ablieferungen, die bis 1995 an das Bundesfinanzministerium zu entrichten waren, finanzieren:
- Diese Ablieferungen hatten ihren Ursprung in der früheren Postverwaltung, die als Ersatz für direkte und indirekte Steuern und als Kapitalrendite jährlich rund 10 % ihrer Betriebseinnahmen an den Staat abführen musste.
 - Zwischen 1989 und 1995 wurden diese Ablieferungen gemäß § 63 Absatz 1 PostVerfG schrittweise abgeschafft: Die Ablieferungen beliefen sich bis 1992 auf 10 % der Betriebseinnahmen. 1993 belief sich die Ablieferung auf 10 % der Betriebseinnahmen abzüglich 153 Mio. EUR. 1994 belief sich die Ablieferung auf 70 % der 1993 gezahlten Ablieferung und 1995 auf 50 % der 1993 gezahlten Ablieferung.
 - Gemäß § 63 Absatz 3 PostVerfG mussten Dividendenzahlungen von den Ablieferungen abgezogen werden, was bestätigt, dass diese Zahlungen sowohl den Charakter von Steuern als auch Dividenden hatten. Insgesamt zahlten die DB-POSTDIENST und die DPAG zwischen 1990 und 1995 Ablieferungen in Höhe von 5 838 Mio. EUR (siehe Anlage 1).

5.3. Kosten und Finanzierung des Universaldienstes im Zeitraum 1998-2006

67. Gemäß § 20 Postgesetz muss die Regulierungsbehörde bei der Festlegung der Entgelte die Kosten für die Universaldienstverpflichtung und die Kosten für die Übernahme von Versorgungslasten, die aus der Übernahme der DB-POSTDIENST entstanden sind, berücksichtigen. Die folgende Abbildung 4 zeigt für den Zeitraum 1998-2006 die Gewinne der preisregulierten Briefdienstleistungen von DPAG und die ‚Lasten‘ gemäß § 20 Postgesetz.

Abbildung 4

Operative Ergebnisse bei den regulierten Briefdiensten und Lasten gemäß § 20 Postgesetz im Zeitraum 1998-2006 (in Mio. EUR)

[...]

Quelle: Interne Kostenrechnung 1998-2006 (siehe Anlage 3) — Angaben der DPAG gegenüber der Regulierungsbehörde.

68. Auf der Grundlage von § 20 Postgesetz genehmigte die Regulierungsbehörde die folgenden Lasten (siehe Abbildung 5 für die Gesamtbeträge der Lasten für den Zeitraum 1995-2007):
- Kosten für Altersversorgungen von Beschäftigten, die von der DB-POSTDIENST übernommen wurden;
- Die DPAG hat die Altersversorgungsverpflichtungen für Arbeiter und Angestellte der DB-POSTDIENST übernommen. Die DPAG bildete Rückstellungen in Höhe von [...] EUR zur Deckung dieser Verpflichtungen.

- Kosten für die Deckung des Defizits der Postbeamtenkrankenkasse;
Infolge der zunehmenden Alterung der aktiven und der pensionierten Beamten der DPAG steigt das Defizit der Postbeamtenkrankenkasse. Die DPAG hat für den Zeitraum 1995-2007 Rückstellungen in Höhe [...] EUR vorgesehen.
- Abfindungen im Zusammenhang mit der Restrukturierung des Briefnetzes;
Aufgrund der Automatisierung des Briefnetzes fielen zahlreiche Arbeitsplätze weg. Für die entsprechenden Abfindungen wurden für den Zeitraum 1995-2007 Rückstellungen in Höhe von [...] EUR gebildet.
- Infrastrukturlast stationäre Posteinrichtungen;
Diese Kosten spiegeln die hypothetischen Kosteneinsparungen wider, die erzielt werden könnten, wenn die Verpflichtung zum Betrieb von 12 000 stationären Posteinrichtungen entfiel. Diese hypothetischen Kosteneinsparungen würden sich für den Zeitraum 1998-2006 auf [...] EUR belaufen.
- Infrastrukturlast Fracht;
Diese Kosten spiegeln die hypothetischen Kosteneinsparungen wider, die erzielt werden könnten, wenn die Universaldienstverpflichtung für das Paketnetz entfiel. Diese hypothetischen Kosteneinsparungen würden sich für den Zeitraum 1998-2006 auf [...] EUR belaufen.

Abbildung 5

Lasten gemäß § 20 Postgesetz im Zeitraum 1995-2007 (in Mio. EUR)

[...]

Quelle: Interne Kostenrechnung für den Zeitraum 1998-2006 — Angaben der DPAG gegenüber der Regulierungsbehörde.

69. Wie auch für den Zeitraum 1990-1998 erscheint eine genauere Analyse der angewendeten Kostenrechnungsmethoden notwendig, um die berechneten Lasten und Gewinne der regulierten Briefdienste entsprechend analysieren zu können.

6. WÜRDIGUNG DES VORLIEGENS VON BEIHILFEN

70. Damit eine staatliche Maßnahme eine staatliche Beihilfe im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 des EG-Vertrags darstellt, müssen die folgenden Voraussetzungen erfüllt sein:
- Es muss sich um eine staatliche oder durch staatliche Mittel finanzierte Maßnahme handeln.
 - Sie muss durch die Begünstigung bestimmter Unternehmen oder Produktionszweige den Wettbewerb verfälschen oder zu verfälschen drohen.
 - Sie muss den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigen.
71. Da sich die DB-POSTDIENST und die DPAG schon immer am deutschen als auch auf anderen europäischen Postmärkten in Konkurrenz mit anderen Anbietern wie UPS, TNT, La Poste und Royal Mail befunden haben, steht außer Zweifel, dass selektive Vorteile den Wettbewerb und den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigen.

6.1. Staatliche Transfers und staatliche Bürgschaften zugunsten der DB-POSTDIENST und der DPAG

72. Die nachstehende Analyse wird aufzeigen, dass es sich bei den staatlichen Transfers auf der Grundlage von § 37 Absatz 3 PostVerfG und § 7 PostUmwG sowie bei den staatlichen Bürgschaften auf der Grundlage von § 40 Absatz 6 PostVerfG und § 2 Absatz 4 PostUmwG um staatliche Beihilfen im Sinne von § 87 Absatz 1 des EG-Vertrags handelt.

6.1.1. Staatliche Mittel

73. Bereits in der Negativentscheidung aus dem Jahr 2002 ⁽²⁷⁾ wurde festgestellt, dass es sich bei diesen staatlichen Transfers und Bürgschaften um staatliche Mittel im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 des EG-Vertrags handelt.

6.1.2. Selektiver Vorteil

74. Die staatlichen Transfers und die staatlichen Bürgschaften kamen ausschließlich der DB-POSTDIENST und der DPAG zugute.
75. In dem Urteil in der Rechtssache Altmark ⁽²⁸⁾ legte der Gerichtshof die Kriterien fest, die erfüllt sein müssen, damit staatliche Maßnahmen als Ausgleich für die Erfüllung gemeinwirtschaftlicher Verpflichtungen anzusehen und nicht als staatliche Beihilfen im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 des EG-Vertrags zu werten sind. Im vorliegenden Fall sind diese Kriterien nicht erfüllt:
- Vor 1994 waren die gemeinwirtschaftlichen Verpflichtungen der DB-POSTDIENST nicht klar definiert.
 - Weder in der PPfLV 1994 noch in dem Postgesetz 1997 wurden die Parameter für die Berechnung des Ausgleiches objektiv und transparent aufgestellt.
 - Es war daher nicht klar ersichtlich, ob der Ausgleich über das hinausging bzw. nicht hinausging, was erforderlich war, um die Kosten der Erfüllung der gemeinwirtschaftlichen Verpflichtungen ganz oder teilweise zu decken.
 - Weder die DB-POSTDIENST noch die DPAG wurden im Rahmen eines öffentlichen Vergabeverfahrens oder auf der Grundlage einer Analyse der Kosten ausgewählt, die ein durchschnittliches, gut geführtes Unternehmen, das angemessen mit Kapital ausgestattet ist, bei der Erfüllung der gemeinwirtschaftlichen Aufgaben verzeichnet hätte.

6.2. Staatliche Finanzierung von Pensionen von DB-POSTDIENST-Beamten

6.2.1. Staatliche Mittel

76. Bereits in der Negativentscheidung aus dem Jahr 2002 ⁽²⁹⁾ wurde festgestellt, dass die staatliche Finanzierung der Postbeamtenversorgungskasse als Maßnahme zu Lasten staatlicher Mittel im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 des EG-Vertrags anzusehen ist. Dies gilt auch für die staatliche Finanzierung von Pensionszahlungen vor 1995.

6.2.2. Selektiver Vorteil

77. Die Kommission fragt sich, ob die staatliche Finanzierung der Pensionszahlungen der DB-Postdienst und der DPAG im zu untersuchenden Zeitraum vom 1. Juli 1989 (Gründung der DB-Postdienst) bis 31. Dezember 2007 (voraussichtliches Endes des öffentlichen Versorgungsauftrages) einen wirtschaftlichen Vorteil verschafft hat:
- Deutschland macht geltend, die DPAG genieße keinen wirtschaftlichen Vorteil, da sie seit 1995 gemäß den beschriebenen Regelungen des § 16 PostPersRG höhere Pensionskosten als ihre Mitbewerber geleistet hat, die nur zur Zahlung von Sozialversicherungsbeiträgen (Renten-, Arbeitslosen-, Kranken- und Pflegeversicherungsbeiträge) in Höhe von 21 % verpflichtet sind ⁽³⁰⁾.
 - Andererseits ist jedoch festzustellen, dass die DB-POSTDIENST im Zeitraum 1989-1995 offensichtlich keinen Beitrag zur Finanzierung der Pensionszahlungen für die DB-POSTDIENST-Beamten geleistet hat.
78. Ferner fragt sich die Kommission, ob der DPAG durch die Bedingungen, unter denen im Zeitraum 1995-1999 Frühpensionierungen erfolgten, ein wirtschaftlicher Vorteil verschafft wurde. Es ist zu prüfen, inwieweit die staatliche Finanzierung von Frühpensionierungen im Falle der DPAG vorteilhafter war als im Falle anderer Unternehmen.

⁽²⁷⁾ Negativentscheidung aus dem Jahr 2002, Randnummern 92-95.

⁽²⁸⁾ Rechtssache C-280/00, Altmark Trans GmbH, Slg. 2003, I-7747.

⁽²⁹⁾ Negativentscheidung aus dem Jahr 2002, Randnummern 92 bis 95.

⁽³⁰⁾ Schriftsatz von Deutschland vom 16. September 1999.

7. VEREINBARKEIT DER BEIHILFEN MIT DEM GEMEINSAMEN MARKT

7.1. Angemessenheit des Ausgleichs für die Erbringung von Dienstleistungen von allgemeinem wirtschaftlichen Interesse gemäß Artikel 86 Absatz 2 des EG-Vertrags

79. Für Unternehmen, die mit Dienstleistungen von allgemeinem wirtschaftlichen Interesse betraut sind oder den Charakter eines Finanzmonopols haben, gelten gemäß Artikel 86 Absatz 2 des EG-Vertrags die Vorschriften dieses Vertrages. Allerdings sieht Artikel 86 Absatz 2 des EG-Vertrags eine Ausnahme von dieser Regel für den Fall vor, dass eine Reihe von Voraussetzungen erfüllt ist. So muss erstens der Staat ein Unternehmen mit der Erfüllung einer bestimmten Aufgabe offiziell betrauen. Zweitens muss sich der Auftrag auf eine Dienstleistung von allgemeinem wirtschaftlichem Interesse beziehen. Drittens muss die Ausnahme für die Erfüllung der übertragenen Aufgabe erforderlich und dem Zweck angemessen sein. Schließlich darf die Entwicklung des Handelsverkehrs nicht in einem Ausmaß beeinträchtigt werden, das dem Interesse der Gemeinschaft zuwiderläuft.
80. Die Kommission wird sich bei ihrer Analyse auf das Erforderlichkeits- und das Angemessenheitskriterium für eine Ausnahme nach Artikel 86 Absatz 2 des EG-Vertrags konzentrieren und prüfen, inwieweit der gewährte Ausgleich für die Erbringung des Universaldienstes vom Zeitpunkt der Gründung der DB-Postdienst im Jahr 1989 bis zum erwarteten Auslaufen des öffentlichen Versorgungsauftrags der DPAG am 31. Dezember 2007 gerechtfertigt war.
81. Die Kommission fragt sich, ob der der DB-POSTDIENST und der DPAG gewährte Ausgleich für die Erfüllung des öffentlichen Versorgungsauftrags erforderlich und diesem Zweck angemessen gewesen ist. Da weder in der PpflV 1994, im Postgesetz 1997, noch in der Universaldienstverordnung 1999 die Parameter für die Berechnung des Ausgleiches objektiv und transparent dargestellt wurden, muss die Kommission ex post die Höhe des gewährten Ausgleichs und die Kosten der Universaldienstleistungen einschließlich einer angemessenen Rendite für das eingesetzte Eigenkapital quantifizieren.
82. In der Mitteilung aus dem Jahr 1996 ⁽³¹⁾ bzw. 2001 ⁽³²⁾ sowie in dem Gemeinschaftsrahmen aus dem Jahr 2005 ⁽³³⁾ über Dienstleistungen von allgemeinem wirtschaftlichen Interesse hat die Kommission erläutert, wie das Erforderlichkeits- und das Angemessenheitskriterium im Hinblick auf eine Ausnahme gemäß Artikel 86 Absatz 2 des EG-Vertrags anzuwenden sind. Letztmalig wurden in Abschnitt 2.4 des Gemeinschaftsrahmens aus dem Jahr 2005 die Bestimmungen über die Bedeutung und die Tragweite dieser Kriterien kodifiziert, die in der Vergangenheit vom Gerichtshof, vom Gericht erster Instanz und von der Kommission konsequent angewandt wurden.
83. Die Grundsätze der Erforderlichkeit und der Angemessenheit des Ausgleichs sind wie folgt definiert (siehe beispielsweise Randnummern 14, 15 und 17 des Gemeinschaftsrahmens aus dem Jahr 2005):
- Die Höhe des Ausgleichs darf nicht über das hinausgehen, was erforderlich ist, um die durch die Erfüllung der Gemeinwohlverpflichtung verursachten Kosten unter Berücksichtigung der dabei erzielten Einnahmen und einer angemessenen Rendite aus der Erfüllung dieser Verpflichtungen abzudecken.
 - Im Ausgleich enthalten sind sämtliche vom Staat oder aus staatlichen Mitteln in jedweder Form gewährten Vorteile unabhängig von ihrer Bewertung nach Maßgabe von Artikel 87 des EG-Vertrags.
 - Der Ausgleich darf nur für das Funktionieren der betreffenden Dienstleistung von allgemeinem wirtschaftlichem Interesse verwendet werden. Der für das Funktionieren einer Dienstleistung von allgemeinem wirtschaftlichen Interesse gewährte Ausgleich, der dazu verwendet wird, um auf anderen Märkten tätig zu werden, ist nicht gerechtfertigt und stellt daher eine mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbare staatliche Beihilfe dar.

7.2. Berechnungsmethode

84. Damit ermittelt werden kann, ob die DB-POSTDIENST und die DPAG einen überhöhten Ausgleich für die Erfüllung ihres öffentlichen Versorgungsauftrags erhalten haben, müssen zunächst die erbrachten Dienstleistungen entsprechend klassifiziert werden:
- Regulierte Briefdienste (im Folgenden ‚regulierte Briefdienste‘ genannt): Diese Kategorie umfasst sämtliche Briefdienste, für die ausschließliche Rechte gelten und deren Preise reguliert werden (siehe Abschnitt 3.2). Die Kommission vermutet, dass alle regulierten Dienste unter den öffentlichen Versorgungsauftrag fallen (siehe Abschnitt 2), doch muss dies noch eingehender untersucht werden.

⁽³¹⁾ Leistungen der Daseinsvorsorge in Europa (1996/C 281/03).

⁽³²⁾ Leistungen der Daseinsvorsorge in Europa (2001/C 17/04).

⁽³³⁾ Gemeinschaftsrahmen für staatliche Beihilfen, die als Ausgleich für die Erbringung öffentlicher Dienstleistungen gewährt werden (2005/C 297/04).

- Universaldienstleistungen (außerhalb des Bereichs der regulierten Briefdienste; im Folgenden ‚Universaldienstleistungen‘ genannt): Diese Kategorie umfasst alle Dienstleistungen außerhalb der Bereichs der regulierten Briefdienste, mit deren Erbringung die DB-POSTDIENST und die DPAG als Universaldienstanbieter betraut wurden. Die Kommission muss überprüfen, welche Dienstleistungen dieser Kategorie zuzurechnen sind.
 - Kommerzielle Dienstleistungen (außerhalb des Bereichs der regulierten Briefdienste; im Folgenden ‚kommerzielle Dienstleistungen‘ genannt): Diese Kategorie umfasst alle Dienstleistungen, die keiner Preisregulierung unterliegen und die nicht unter den öffentlichen Versorgungsauftrag fallen. Die Kommission muss überprüfen, welche Dienstleistungen dieser Kategorie zuzurechnen sind, doch offensichtlich gehören beispielsweise die Dienstleistungen, die für die Postbank AG erbracht werden, zu dieser Kategorie. Es ist auch zu fragen, ob die von Tochtergesellschaften (z. B. DPEED) erbrachten Dienste als kommerzielle Dienstleistungen oder als Universaldienstleistungen anzusehen sind.
85. Es wäre davon auszugehen, dass mit den Gewinnüberschüssen aus den regulierten Briefdiensten und den staatlichen Transfers zugunsten der DB-POSTDIENST und der DPAG die Verluste aus den Universaldiensten (außerhalb der regulierten Briefdienste) finanziert werden. Die in der nächsten Abbildung dargestellte Berechnungsmethode macht dies im Einzelnen deutlich. Dabei ist eine angemessene Kapitalrendite bei den Gewinn- bzw. Verlustüberschüssen aus den regulierten Briefdiensten und den Universaldienstleistungen bereits berücksichtigt.

Abbildung 6

Berechnungsmethode

+		Staatliche Transfers
+	Erlöse aus regulierten Briefdiensten	
-	Kosten	
-	angemessene Kapitalrendite	
+	<hr/>	Gewinnüberschüsse aus reguliert. Briefdiensten
+	Erlöse aus Universaldienstleistungen	
-	Kosten	
-	angemessene Kapitalrendite	
+	<hr/>	Verlust-/Gewinnüberschüsse aus Universaldienstleistungen
		<hr/> Über-/Unterkompensierung

86. Damit diese Berechnungen durchgeführt werden können, gilt es, den folgenden Punkten besondere Beachtung zu schenken:
- Der erhaltene Ausgleich umfasst — neben den staatlichen Transfers und den Erlösen aus den regulierten Briefdiensten und den Universaldienstleistungen — auch die staatlichen Bürgschaften und die staatliche Finanzierung der Pensionen. Abschnitt 7.3 erläutert im Besonderen, wie die Kosteneinsparungen, die durch die beiden letztgenannten Maßnahmen für die einzelnen Dienstleistungen entstehen, erfasst werden sollen.
 - Da das Postnetzwerk auch für kommerzielle Dienstleistungen genutzt wird, muss untersucht werden, ob eine entsprechende Aufteilung der Fixkosten zwischen den verschiedenen Dienstleistungen erfolgte. Abschnitt 7.4 zeigt auf, welche Fragen dabei zu untersuchen sind.
 - Da bei regulierten Briefdiensten und Universaldienstleistungen nur ein angemessener Gewinn auf das eingesetzte Kapital erwirtschaftet werden darf, muss ein Gewinnvergleich unter Berücksichtigung der übernommenen Risiken durchgeführt werden. Abschnitt 7.5 diskutiert, wie für die Ermittlung der angemessenen Kapitalrenditen vorzugehen ist.
 - Die Berechnung muss die Negativentscheidung aus dem Jahr 2002 berücksichtigen, in der bereits rechtswidrige staatliche Beihilfen in Höhe von 572 Mio. EUR festgestellt wurden, die für die Finanzierung der Verluste infolge der über Gebühr aggressiven Preispolitik für Haus-zu-Haus-Paketdienste verwendet wurden.

7.3. Berechnung des Ausgleichs

87. Da der Ausgleich alle vom Staat gewährten Vorteile unabhängig von ihrer Bewertung nach Maßgabe von Artikel 87 des EG-Vertrags betrifft, wird in den folgenden Abschnitten nicht nur auf die bereits als Beihilfe eingestuft Maßnahmen eingegangen, sondern auf alle staatlichen Maßnahmen, mit denen der DB-Postdienst und der DPAG wirtschaftliche Vorteile verschafft wurden.

7.3.1. Staatliche Transfers

88. Die staatlichen Transfers auf der Grundlage von § 37 PostVerfG und § 7 PostUmwG wurden bereits mit 5 665 Mio. EUR beziffert (siehe Abschnitt 3.1).

7.3.2. Einnahmen aus den regulierten Briefdiensten

89. Auf der Grundlage von § 37 Absatz 2 PostVerfG und § 20 Postgesetz werden die Erlöse aus den reservierten und regulierten Briefdiensten zur Finanzierung der Kosten der Erfüllung des öffentlichen Versorgungsauftrags verwendet ⁽³⁴⁾. Die Erlöse aus den reservierten Briefdiensten im Zeitraum 1990-1998 und den regulierten Briefdiensten im Zeitraum 1998-2006 sind in den Anlagen 2 und 3 enthalten.

90. In der Post-Richtlinie ⁽³⁵⁾ und in der Bekanntmachung über den Postsektor ⁽³⁶⁾ ist niedergelegt, dass Gewinnüberschüsse aus den reservierten Diensten nur zur Subventionierung von Universaldiensten im nicht reservierten Bereich, nicht aber zur Subventionierung kommerzieller Dienste verwendet werden dürfen:

- Gemäß Artikel 12 der Post-Richtlinie ist die Quersubventionierung von Universaldiensten, die nicht in den reservierten Bereich fallen, mit Einnahmen aus Diensten im reservierten Bereich nicht zulässig, ausgenommen in den Fällen, in denen dies unverzichtbar ist, um spezifische Universaldienstverpflichtungen zu erfüllen, die in dem dem Wettbewerb unterliegenden Bereich erbracht werden müssen.
- Gemäß Kapitel 3 der Bekanntmachung über den Postsektor sollten die Betreiber die Einkünfte aus dem reservierten Bereich nicht zu einer Quersubventionierung von Tätigkeiten in den Wettbewerbsbereichen verwenden, außer in begründeten Fällen nach Artikel 86 Absatz 2 des EG-Vertrags.

7.3.3. Einnahmen aus den Universaldienstleistungen

91. Für die Zeit nach 1998 liegen der Kommission keine Angaben über die Einnahmen aus den Universaldienstleistungen vor.

7.3.4. Staatliche Bürgschaften

92. Durch die staatlichen Bürgschaften werden Risiken gedeckt, die die DB-Postdienst und die DPAG andernfalls selbst tragen oder zu marktüblichen Bedingungen versichern lassen müssten. Die aus den staatlichen Bürgschaften erwachsenden Vorteile spiegeln sich somit in niedrigeren Finanzierungskosten für Verbindlichkeiten und Eigenkapital wider. Beim Gewinnvergleich zur Ermittlung der angemessenen Rendite für die DB-POSTDIENST und die DPAG muss somit berücksichtigt werden, dass der Staat Risiken gedeckt hat, die üblicherweise die Investoren tragen müssten.

93. Es bleibt auch zu prüfen, inwieweit die staatlichen Bürgschaften kommerziellen Dienstleistungen zugute gekommen sind und wie entsprechenden Vorteilen Rechnung zu tragen ist.

7.3.5. Staatliche Finanzierung von Pensionen von DB-POSTDIENST-Beamten

94. Die staatliche Finanzierung der Pensionen von DB-POSTDIENST-Beamten hat möglicherweise zu niedrigeren Kosten für die DB-POSTDIENST und die DPAG geführt. Niedrigere Pensionskosten zeigen sich naturgemäß in höheren Gewinnüberschüssen bei den regulierten Briefdiensten und den Universaldienstleistungen. Mögliche Kostenvorteile für kommerzielle Dienstleistungen, für die DB-POSTDIENST-Beamte tätig waren, müssen separat berechnet werden.

⁽³⁴⁾ Anlage 3 des Schriftsatzes von Deutschland vom 16. September 1999.

⁽³⁵⁾ Richtlinie 97/67/EG des Europäischen Parlament und des Rates über gemeinsame Vorschriften für die Entwicklung des Binnenmarktes der Postdienste der Gemeinschaft und die Verbesserung der Dienstqualität, geändert durch Richtlinie 2002/39/EG.

⁽³⁶⁾ Bekanntmachung der Kommission über die Anwendung der Wettbewerbsregeln auf den Postsektor und über die Beurteilung bestimmter staatlicher Maßnahmen betreffend Postdienste (98/C 39/02).

95. Falls die staatliche Finanzierung der Beamtenpensionen eine Beihilfe im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 des EG-Vertrags darstellt, ist ferner zu prüfen, ob sie gemäß Artikel 87 Absatz 2 bzw. 3 des EG-Vertrags mit dem Gemeinsamen Markt vereinbar ist.

7.4. Kostenallokation

96. Wie in § 16 des Gemeinschaftsrahmens ⁽³⁷⁾ aus dem Jahr 2005 beschrieben, umfassen die der Dienstleistung von allgemeinem wirtschaftlichen Interesse zuzurechnenden Kosten
- die durch die Erbringung der Dienstleistung von allgemeinem wirtschaftlichen Interesse verursachten variablen Kosten;
 - einen angemessenen Beitrag zu den gemeinsamen Fixkosten, die für die Erbringung der Dienstleistung von allgemeinem wirtschaftlichen Interesse und anderer kommerzieller Dienstleistungen anfallen; und
 - eine angemessene Rendite auf das der Dienstleistung von allgemeinem wirtschaftlichen Interesse zurechenbare Eigenkapital.

7.4.1. Interne Kostenallokation und Verrechnungspreisvereinbarungen mit verbundenen Unternehmen

97. Damit die Aufteilung der Kosten zwischen den regulierten Briefdiensten, den Universaldienstleistungen und den kommerziellen Dienstleistungen ordnungsgemäß bewertet werden kann, muss die Kommission Folgendes prüfen:
- die Transaktionen innerhalb der DB-POSTDIENST und der DPAG sowie die angewandten Regeln für die interne Kostenallokation; und
 - die Transaktionen der DB-POSTDIENST und der DPAG mit geschäftlich verbundenen Parteien (z. B. POSTBANK und DPEED) sowie die maßgeblichen vertraglichen Bestimmungen.
98. Die vorliegenden Kostendaten weisen auf umfangreiche interne Zahlungsströme zwischen den einzelnen Dienstleistungskategorien im Zeitraum 1990-1998 hin (siehe Anlage 2). Die Kommission muss prüfen, wie diese Zahlungen berechnet werden und wie sie sich insgesamt auf die Ergebnisse auswirken. Da sich die vorliegenden Daten nur auf die regulierten Briefdienste und die Universaldienstleistungen beziehen, benötigt die Kommission vollständige Angaben zu den Einnahmen und Kosten im Bereich der kommerziellen Dienstleistungen, damit sie die Aufteilung der Kosten zwischen regulierten Briefdiensten, Universaldienstleistungen und kommerziellen Dienstleistungen umfassend prüfen kann.
99. Die Verträge, die mit der Postbank AG und DPEED geschlossen wurden, liefern Beispiele für die Regelung der Transaktionen mit geschäftlich verbundenen Parteien. Die Kommission vertritt dabei die Auffassung, dass Preisvereinbarungen, die sich auf leistungsspezifische Zusatzkosten stützen, besonders aufmerksam zu prüfen sind. Die Anwendung von Preisen in Höhe der leistungsspezifischen Zusatzkosten bedeutet, dass der Käufer sämtliche variablen Kosten und den Teil der Fixkosten zahlt, der speziell bei der Erbringung der von ihm nachgefragten Leistung anfällt. Es ist zu prüfen, inwieweit dieser ‚leistungsspezifische‘ Beitrag zu den Fixkosten mit dem im Chronopost-Urteil aufgestellten Grundsatz, wonach jeder Dienst einen angemessenen Teil der gemeinsamen Fixkosten tragen muss, im Einklang steht.

7.4.2. Lasten gemäß §20 Postgesetz im Zeitraum 1998-2007

100. Die Kommission muss bei der durchgeführten Berechnung der Lasten nach § 20 Postgesetz die folgenden Punkte eingehender untersuchen:
- Was die ersten drei Lasten anbetrifft (Pensionen, Krankenversicherung und Abfindungen), so handelt es sich um Personalkosten, die den Diensten zuzurechnen sind, für die die Beschäftigten tätig waren. Kosten für Beschäftigte, die kommerzielle Dienstleistungen erbringen, können nicht auf der Grundlage von Artikel 86 Absatz 2 des EG-Vertrags als Kosten einer öffentlichen Dienstleistung geltend gemacht werden.

⁽³⁷⁾ Siehe auch die gemeinsamen Rechtssachen C-83/01P, C-93/01P und C-94/01P, Chronopost SA, Slg. 2003, I-6993.

- Die Infrastrukturlasten ‚Ffilialen‘ und ‚Fracht‘ scheinen für ‚hypothetische‘ Kosteneinsparungen zu stehen, die die DPAG ohne die Verpflichtung zur Erbringung des Universaldienstes erzielen hätte können. Die Kommission fragt sich, ob die Addierung hypothetischer Kosteneinsparungen und tatsächlich angefallener Kosten nicht zu einer doppelten Zählung derselben Kosten führt. Nur für angefallene Kosten und eine angemessene Kapitalrendite kann ein Ausgleich gezahlt werden.

7.5. Gewinnvergleich für regulierte Briefdienste und Universaldienstleistungen

101. Die Ermittlung der angemessenen Rendite durch Gewinnvergleich erfolgt nach allgemein anerkannten Grundsätzen (niedergelegt in Randnummer 18 des Gemeinschaftsrahmens aus dem Jahr 2005):
 - Unter angemessener Rendite ist ein Kapitalertrag unter Berücksichtigung des aufgrund des staatlichen Eingreifens erhöhten oder verminderten Risikos für das Unternehmen zu verstehen. Dies gilt insbesondere dann, wenn der Staat ausschließliche oder besondere Rechte einräumt.
 - Die angemessene Rendite entspricht der im Sektor verzeichneten Rentabilität und darf in der Regel die in dem betreffenden Sektor im Bezugszeitraum erzielte durchschnittliche Rendite nicht übersteigen.
 - In Sektoren, in denen es an Unternehmen fehlt, die als Vergleichsmaßstab dienen könnten, können Unternehmen aus anderen Mitgliedstaaten oder gegebenenfalls auch aus anderen Wirtschaftszweigen zu Vergleichszwecken herangezogen werden, sofern die besonderen Charakteristika des jeweiligen Sektors berücksichtigt werden.
102. Bei der Ermittlung der angemessenen Rendite durch Gewinnvergleich muss geprüft werden, inwieweit die Gewinnkennzahlen der DB-POSTDIENST und der DPAG sich auf allgemein anerkannte Rechnungslegungsgrundsätze stützen, so dass sie mit den Daten anderer Unternehmen vergleichbar sind. Nach Auffassung der Kommission müssen in diesem Zusammenhang zwei Punkte geklärt werden:
 - In der internen Kostenrechnung sind die Kosten [...] und [...] bereits berücksichtigt. Die Definition dieser Kapitalkosten ist zu überprüfen, damit eine doppelte Erfassung dieser Kapitalkosten vermieden und somit eine aussagekräftige Gewinnkennzahl ermittelt wird.
 - Für die Zeit bis 1995 ist zu klären, inwieweit die Ablieferungen Steuern- und Dividendenzahlungen darstellen.
103. Die im Bereich der regulierten Briefdienste und Universaldienstleistungen wahrgenommenen Funktionen und getragenen Risiken müssen analysiert werden, damit angemessene Vergleichsunternehmen gefunden werden:
 - Sollten diese Funktionen und Risiken bei den regulierten Briefdiensten und den Universaldienstleistungen unterschiedlich sein (so wäre es z. B. denkbar, dass Universaldienstleistungen, die auf stärker vom Wettbewerb geprägten Märkten erbracht werden, mit höheren Risiken verbunden sind als regulierte Dienste, die vor dem Wettbewerb geschützt sind), kann auch die angemessene Rendite unterschiedlich ausfallen.
 - Für die regulierten Briefdienste kann es aufgrund der ausschließlichen Rechte der DB-POSTDIENST und der DPAG schwierig sein, Unternehmen zu finden, die als Vergleichsmaßstab dienen können. Daher kann erwogen werden, die Wertschöpfungskette in einzelne Funktionen zu unterteilen (z. B. Beförderung, Einzelhandelsvertrieb, Verwaltung) und für jede Funktion einen Vergleichswert zu ermitteln. Damit stünden mehr Unternehmen (z. B. aus anderen Sektoren, in denen ähnliche Funktionen wahrgenommen werden) zur Verfügung, um eine angemessene Rendite durch Gewinnvergleich zu ermitteln.

7.6. Berücksichtigung der zurückgezahlten Beihilfen

104. Die Kommission hat in ihrer Negativentscheidung aus dem Jahr 2002 bereits festgestellt, dass ein Teil der staatlichen Beihilfen zur Finanzierung einer aggressiven Preispolitik für Haus-zu-Haus-Paketdienste und somit nicht im allgemeinen Interesse verwendet wurde. Die entstandenen Verluste wurden als rechtswidrige Beihilfe gewertet, und es wurde ein Betrag von 572 Mio. EUR zurückgefordert. In der aktuellen Untersuchung muss dies natürlich in die Kalkulation der Kommission einfließen.

8. BESCHLUSS

105. Daher fordert die Kommission Deutschland im Rahmen des Verfahrens nach Artikel 88 Absatz 2 des EG-Vertrags auf, innerhalb eines Monats nach Eingang dieses Schreibens seine Stellungnahme abzugeben und alle für die beihilferechtliche Würdigung der Maßnahmen sachdienlichen Informationen zu übermitteln.

106. Die Kommission erinnert Deutschland an die Sperrwirkung des Artikels 88 Absatz 3 des EG-Vertrags und verweist auf Artikel 14 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates, dem zufolge der betreffende Mitgliedstaat im Falle von Negativentscheidungen alle notwendigen Maßnahmen ergreift, um die Beihilfe vom Empfänger, auch indirekten Empfängern, zurückzufordern, sofern dies nicht gegen einen allgemeinen Grundsatz des Gemeinschaftsrechts verstoßen würde. Weiter heißt es, dass die aufgrund einer Rückforderungsentscheidung zurückzufordernde Beihilfe Zinsen umfasst, die ab dem Zeitpunkt, ab dem die rechtswidrige Beihilfe dem Empfänger zur Verfügung stand, bis zu ihrer tatsächlichen Rückzahlung zahlbar sind. Die Zinsen werden gemäß den Bestimmungen des Kapitels V der Verordnung (EG) Nr. 794/2004 der Kommission vom 21. April 2004 zur Durchführung der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates über besondere Vorschriften für die Anwendung von Artikel 93 des EG-Vertrags berechnet.
 107. Die Kommission weist Deutschland darauf hin, dass sie die Beteiligten durch die Veröffentlichung des vorliegenden Schreibens und einer aussagekräftigen Zusammenfassung dieses Schreibens im *Amtsblatt der Europäischen Union* informieren wird. Außerdem wird sie die Beteiligten in den EFTA-Staaten, die das EWR-Abkommen unterzeichnet haben, durch die Veröffentlichung einer Bekanntmachung in der EWR-Beilage zum Amtsblatt und die EFTA-Überwachungsbehörde durch Übermittlung einer Kopie dieses Schreibens von dem Vorgang in Kenntnis setzen. Alle vorerwähnten Beteiligten werden aufgefordert, sich innerhalb eines Monats nach dem Datum dieser Veröffentlichung zu äußern.»
-

Anlage 1

Ergebnisse vor Steuern im Zeitraum 1990-2006 — Jahresabschlüsse der DB-POSTDIENST und der DPAG

Jahr in Mio. EUR	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Erträge	8 871	10 815	11 257	12 116	12 683	13 641	13 652	13 874			15 131	15 179	14 831	14 698	14 727	14 479	13 696
Gesamte Erträge	10 235	12 526	13 107	14 015	14 503	14 606	14 992	14 872			16 116	16 408	15 936	15 694	15 688	17 845	15 247
Gesamte Aufwendungen + sonst. Erträge	- 10 130	- 12 599	- 13 430	- 14 101	- 14 245	- 14 433	- 14 803	- 14 596			- 14 602	- 14 488	- 15 097	- 13 871	- 14 237	- 15 424	- 13 369
Ergebnis vor Steuern und Zinsen (EBIT)	105	- 73	- 323	- 86	258	173	190	277			1 514	1 920	839	1 823	1 451	2 421	1 878
Finanzergebnis	- 15	- 19	114	- 2	- 127	13	105	108			- 61	45	193	- 474	- 8	- 559	- 647
Außerordentliches Ergebnis	0	0	0	0	- 448	0	0	- 467					374	0			
Ergebnis von Steuern (EBT)	90	- 92	- 210	- 88	- 317	186	295	- 82			1 453	1 965	1 406	1 349	1 443	1 862	1 231
Ablieferungen	- 844	- 1 013	- 1 074	- 1 115	- 1 120	- 672											
Staatliche Transfers gemäß § 37 Abs.3 PostVerfG und § 7 PostUmwG	764	1 038	670	371		2 822											

Anlage 2

Operative Ergebnisse bei den reservierten Briefdiensten, dem „Universaldienst Frachtpost“ und den „sonstigen Universaldiensten“ im Zeitraum 1990-1998 — Schriftsatz von Deutschland vom 16. September 1999

Jahr in Mio. EUR	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Reservierte Briefdienste									
Erlöse inklusive interne Erlöse	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Kosten	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
davon Personalkosten	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
davon Sachkosten	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
davon Kapitalkosten	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
davon interne Belastungen	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Operatives Ergebnis	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
«Universaldienst Frachtpost»									
Erlöse inklusive interne Erlöse	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Kosten	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
davon Personalkosten	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
davon Sachkosten	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
davon Kapitalkosten	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
davon interne Belastungen	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Operatives Ergebnis	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
«Sonstige Universaldienste»									
Erlöse inklusive interne Erlöse	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Kosten	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
davon Personalkosten	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

**Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης
(Υπόθεση COMP/M.4934 — KazMunaiGaz/Rompetrol)**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/C 245/12)

1. Στις 12 Οκτωβρίου 2007, η Επιτροπή έλαβε γνωστοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου⁽¹⁾ με την οποία η επιχείρηση KazMunaiGaz PKOP Investment B.V. («KazMunaiGaz B.V.», Κάτω Χώρες) που ελέγχεται από την επιχείρηση JSN NC KazmunaiGaz («KazMunaiGaz», Καζακιστάν), η οποία ελέγχεται από το Κράτος του Καζακιστάν, αποκτά με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού του Συμβουλίου έλεγχο της επιχείρησης Rompetrol Group N. V. («Rompetrol», Κάτω Χώρες) με αγορά μετοχών από την επιχείρηση Rompetrol Holding S.A..

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

- για την KazMunaiGaz B.V: εταιρεία-φορέας,
- για την KazMunaiGaz: εξερεύνηση, παραγωγή, μεταφορά και επεξεργασία πετρελαίου και φυσικού αερίου,
- για την Rompetrol: διύλιση, μάρκετινγκ και εμπορία πετρελαίου, πρόσθετες δραστηριότητες εξερεύνησης και παραγωγής καθώς και παροχή άλλων υπηρεσιών πετρελαιοβιομηχανίας (μεταφορές, γεωτρήσεις, μηχανολογία, κατασκευές).

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η γνωστοποιηθείσα συναλλαγή θα μπορούσε να εμπέσει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιοσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά COMP/M.4934 — KazMunaiGaz/Rompetrol. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθμός (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
ΓΔ Ανταγωνισμού
Μητρώο Συγχωνεύσεων
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EEL 24 της 29.1.2004, σ. 1.

Ανακοίνωση σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου στην υπόθεση COMP/37.984 — SkyTeam

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/C 245/13)

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Σύμφωνα με το 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ⁽¹⁾, η Επιτροπή δύναται —στις περιπτώσεις που σκοπεύει να εκδώσει απόφαση με την οποία να απαιτεί την παύση μιας παράβασης και οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις προσφέρονται να αναλάβουν ορισμένες δεσμεύσεις για να ανταποκριθούν στις αντιρρήσεις της Επιτροπής κατά την προκαταρκτική της εκτίμηση— να καταστήσει αυτές τις δεσμεύσεις υποχρεωτικές για τις επιχειρήσεις. Η απόφαση της Επιτροπής δύναται να εκδοθεί για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και πρέπει να συμπεραίνει ότι δεν συντρέχουν πλέον λόγοι να αναλάβει δράση η Επιτροπή, χωρίς ωστόσο να αποφαίνεται για το κατά πόσο υπήρξε ή εξακολουθεί να υπάρχει παράβαση. Σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 4 του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή δημοσιεύει σύντομη περίληψη της υπόθεσης και τα κυριότερα στοιχεία των δεσμεύσεων που αναλαμβάνονται. Τα ενδιαφερόμενα τρίτα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός προθεσμίας την οποία ορίζει η Επιτροπή.
2. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έλαβε μια σειρά δεσμεύσεων που υποβλήθηκαν επίσημα από τις εταιρείες Aerovias de México S.A. («Aeromexico»), Alitalia-Linee Aeree Italiane-S.p.A. («Alitalia»), České Aerolinie a.s. («ČSA»), Delta Air Lines, Inc. («Delta»), Koninklijke Luchtvaart Maatschappij N.V. («KLM»), Korean Air Lines Co. Ltd., («Korean Air»), Northwest Airlines, Inc. («Northwest») και Société Air France S.A. («Air France»), που είναι μέλη της αεροπορικής συμμαχίας SkyTeam. Οι δεσμεύσεις αυτές υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια έρευνας της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 81 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με τις επιπτώσεις της συνεργασίας στο πλαίσιο της αεροπορικής συμμαχίας SkyTeam.

2. ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

3. Η SkyTeam είναι συμμαχία αεροπορικών εταιρειών σε παγκόσμιο επίπεδο με στόχο τη μακροπρόθεσμη στρατηγική συνεργασία στις υπηρεσίες μεταφορών επιβατών και εμπορευμάτων. Μέλη της συμμαχίας είναι επί του παρόντος δέκα αεροπορικές εταιρείες που έχουν συνάψει διάφορες πολυμερείς και διμερείς συμφωνίες. Ενώ το ελάχιστο επίπεδο συνεργασίας των μελών της SkyTeam καλύπτει την τήρηση του πλαισίου συνεργασίας καθώς και την αμοιβαία πραγματοποίηση πτήσεων με κοινό κωδικό, προγράμματα τακτικών επιβατών και πρόσβαση στις αίθουσες υποδοχής, ορισμένα από τα μέλη προχώρησαν στη σύναψη συμφωνιών πιο προωθημένης συνεργασίας που οδήγησαν στον πλήρη συντονισμό των βασικών παραμέτρων του ανταγωνισμού που αναπτύσσεται μεταξύ τους σε συγκεκριμένες γεωγραφικές αγορές.
4. Η Επιτροπή εξέτασε τις επιπτώσεις της συνεργασίας που είχε συμφωνηθεί στο πλαίσιο της SkyTeam σε ζεύγη πόλεων μεταξύ της ΕΕ και των ΗΠΑ και σε ζεύγη ευρωπαϊκών πόλεων που δεν είχαν εξεταστεί σε προηγούμενες υποθέσεις της Επιτροπής ⁽²⁾ καθώς και σε ζεύγη πόλεων μεταξύ της ΕΕ και τρίτων χωρών ⁽³⁾.
5. Στις 15 Ιουνίου 2006, η Επιτροπή εξέδωσε κοινοποίηση αιτιάσεων σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και παρέσχε πρόσβαση στον φάκελο της Επιτροπής στα ακόλουθα μέλη της SkyTeam ⁽⁴⁾: Aeromexico, Alitalia, ČSA, Delta, KLM, Korean Air, Northwest, Air France καθώς και στην Continental Airlines, Inc. Στις 25 Απριλίου 2007, η Επιτροπή απέστειλε επιστολή έκθεσης των πραγματικών περιστατικών και παρέσχε πρόσβαση στον φάκελο της Επιτροπής στις εταιρείες Aeromexico, Alitalia, ČSA, Delta, KLM, Korean Air, Northwest και Air France. Η κοινοποίηση αιτιάσεων, που συμπληρώθηκε από την έκθεση των πραγματικών περιστατικών, θεωρείται ότι συνιστά την προκαταρκτική εκτίμηση της Επιτροπής κατά την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003.

⁽¹⁾ EEL 1 της 4.1.2003, σ. 1.

⁽²⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 7.4.2004 στην υπόθεση COMP/D-2/38.284 *Air France/Alitalia* (EE L 362 της 9.12.2004, σ. 17) και απόφαση της Επιτροπής της 11ης Φεβρουαρίου 2004 στην υπόθεση COMP/M.3280 *Air France/KLM* (EE C 60 της 9.3.2004, σ. 5).

⁽³⁾ Βλέπε την ανακοίνωση της Επιτροπής «Έρευνα σχετικά με συμφωνία συμμαχίας στον τομέα των αερομεταφορών» (EE C 76 της 27.3.2002, σ. 12).

⁽⁴⁾ Σε αυτήν την κοινοποίηση αιτιάσεων δεν συμπεριλήφθηκε έρευνα σχετικά με τα αποτελέσματα της συνεργασίας με την Aeroflot Russian Airlines, η οποία προσχώρησε στην SkyTeam στις 14 Απριλίου 2006.

6. Σύμφωνα με την προκαταρκτική εκτίμηση της Επιτροπής, η συνεργασία μεταξύ των μελών της SkyTeam προκαλεί αντιρρήσεις σχετικά με το συμβιβασμό της με το άρθρο 81 της συνθήκης ΕΚ σε ορισμένα ζεύγη πόλεων, περιλαμβανομένων ιδίως των ζευγών Άμστερνταμ-Ντιτρόιτ, Άμστερνταμ-Μινεάπολη, Παρίσι-Ατλάντα, Παρίσι-Σινσινάτι, Ρώμη-Ατλάντα, Μιλάνο-Νέα Υόρκη, Παρίσι-Πράγα, Μιλάνο-Πράγα, Ρώμη-Πράγα, Άμστερνταμ-Πράγα και Παρίσι-Σεούλ. Σε αυτά τα ζεύγη πόλεων, και με την επιφύλαξη των ειδικών χαρακτηριστικών που ενδέχεται να ισχύουν για ορισμένα από τα δρομολόγια αυτά, τα σχετικά μέλη της SkyTeam είχαν αναπτύξει προωθημένη συνεργασία ως προς όλες τις βασικές παραμέτρους του ανταγωνισμού. Σύμφωνα με την προκαταρκτική εκτίμηση της Επιτροπής, αυτή η προωθημένη συνεργασία ήταν πιθανό να έχει αντιανταγωνιστικές επιπτώσεις λαμβάνοντας υπόψη την ισχυρή θέση στην αγορά των εμπλεκόμενων μελών της SkyTeam σε συνδυασμό με την ύπαρξη σημαντικών φραγμών εισόδου. Στους φραγμούς εισόδου περιλαμβάνονται ιδίως οι περιορισμοί όσον αφορά το διαθέσιμο χρόνο χρήσης στα κυριότερα αεροδρόμια της ΕΕ, τα πλεονεκτήματα που αντλούνται από τις συχνότερες πτήσεις των μερών και την κυριαρχία στους κόμβους καθώς και τα αποτελέσματα δικτύου χάρη στα προγράμματα τακτικών επιβατών και άλλα προγράμματα παροχής κινήτρων.
7. Οι παραλήπτες της κοινοποίησης των αιτιάσεων και της έκθεσης πραγματικών περιστατικών εξέφρασαν τις απόψεις τους σε γραπτές απαντήσεις, αλλά παραιτήθηκαν του δικαιώματός τους για ακρόαση.

3. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΩΝ ΔΕΜΕΥΣΕΩΝ

8. Παρόλο που τα μέρη εξέφρασαν τη διαφωνία τους με την προκαταρκτική εκτίμηση της Επιτροπής, οι εταιρείες Aeromexico, Alitalia, CSA, Delta, KLM, Korean Air, Northwest και Air France προσέφεραν να αναλάβουν μια σειρά δεσμεύσεων, με σκοπό την άρση των επιφυλάξεων της Επιτροπής.
9. Οι δεσμεύσεις εκτίθενται συνοπτικά κατωτέρω και δημοσιεύονται στην πλήρη τους μορφή στο δικτυακό τόπο της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού στη διεύθυνση:

<http://www.ec.europa.eu/comm/competition/index-en.html>

10. Στα ζεύγη των πόλεων που αναφέρονται στην παράγραφο 6, τα προαναφερθέντα μέρη προσφέρουν να:
- διαθέσουν χρόνους χρήσης στα κατάλληλα αεροδρόμια της ΕΕ για να δώσουν τη δυνατότητα σε νέους ανταγωνιστές να προσφέρουν νέες ή πρόσθετες πτήσεις·
 - επιτρέψουν στο νεοεισερχόμενο φορέα να κάνει χρήση των προγραμμάτων τακτικών επιβατών τους, εφόσον ο φορέας αυτός δεν έχει ανάλογο πρόγραμμα·
 - συνάψουν συμφωνίες αεροπορικής διασύνδεσης με το νεοεισερχόμενο φορέα. Αυτό θα επιτρέψει, για παράδειγμα, στο νεοεισερχόμενο φορέα να προσφέρει ταξίδια μετ'επιστροφής όταν η πρώτη πτήση εκτελείται από το νεοεισερχόμενο φορέα και η δεύτερη από τα μέρη·
 - συνάψουν ειδικές συμφωνίες επιμερισμού για επιβάτες προηγούμενων και επόμενων προορισμών στα ενδοκοινοτικά δρομολόγια·
 - διευκολύνουν τις υπηρεσίες συνδυασμένων μεταφορών.
11. Στα ζεύγη πόλεων μεταξύ της ΕΕ και των ΗΠΑ, τα μέρη προσφέρουν δεσμεύσεις για ένα δυνητικό νέο φορέα που θα μπορεί να εκτελεί μια νέα ή επιπρόσθετη πτήση. Η νέα αυτή πτήση πρέπει να εκτελείται τουλάχιστον 6 ημέρες την εβδομάδα και μπορεί να είναι είτε απευθείας πτήση είτε μέσω ευρωπαϊκού κομβικού αεροδρομίου είτε μέσω οποιουδήποτε αεροδρομίου των ΗΠΑ.
12. Στα ευρωπαϊκά ζεύγη πόλεων, τα μέρη προσφέρουν δεσμεύσεις που επιτρέπουν σε ανταγωνιστές να εκτελούν συνολικά 2 πτήσεις στις γραμμές Άμστερνταμ-Πράγα και Μιλάνο-Πράγα, 3 πτήσεις στη γραμμή Παρίσι-Πράγα και μία πτήση στη γραμμή Ρώμη-Πράγα. Οι υφιστάμενες πτήσεις από ανταγωνιστές δεν θα συνυπολογιστούν σε αυτό το σύνολο. Λαμβάνονται υπόψη μόνο οι πτήσεις χωρίς ενδιάμεσο σταθμό που εκτελούνται καθημερινά από τη Δευτέρα έως την Παρασκευή σε τακτική βάση.
13. Στο ζεύγος πόλεων Παρίσι-Σεούλ, τα μέρη προσφέρουν δεσμεύσεις για μέχρι και 2 νεοεισερχόμενους φορείς, ο καθένας από τους οποίους θα εκτελεί μια πτήση τουλάχιστον 3 ημέρες την εβδομάδα.
14. Τα μέρη προτείνουν επίσης να προβλεφθεί ένας διαχειριστής που θα παρακολουθεί την υλοποίηση των δεσμεύσεων. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ νεοεισερχόμενου φορέα και των μερών σχετικά με τους όρους μιας συμφωνίας, τα μέρη προτείνουν μια διαδικασία επίλυσης των διαφορών στο πλαίσιο της οποίας ο ανωτέρω διαχειριστής θα έχει τον τελικό λόγο για τους όρους της συμφωνίας.

15. Τα μέρη προσφέρουν τις δεσμεύσεις αυτές για διάστημα πέντε ετών για ζεύγη πόλεων μεγάλων αποστάσεων προς και από προορισμούς στις Ηνωμένες Πολιτείες και για διάστημα έξι ετών για όλα τα άλλα ζεύγη πόλεων από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης της Επιτροπής στα μέρη.

4. ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ

16. Η Επιτροπή προτίθεται, ύστερα από διαβούλευση με τους φορείς της αγοράς, να εκδώσει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, με την οποία οι δεσμεύσεις που συνοψίζονται ανωτέρω και δημοσιεύονται στο δικτυακό τόπο της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού καθίστανται δεσμευτικές για τις εταιρείες Aeromexico, Alitalia, CSA, Delta, KLM, Korean Air, Northwest και Air France.
17. Σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, η Επιτροπή καλεί τα ενδιαφερόμενα τρίτα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των προτεινόμενων δεσμεύσεων. Οι παρατηρήσεις αυτές πρέπει να διαβιβασθούν στην Επιτροπή το αργότερο σε ένα μήνα από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης. Τα ενδιαφερόμενα τρίτα μέρη καλούνται επίσης να υποβάλουν μία μη εμπιστευτική εκδοχή των παρατηρήσεών τους, στην οποία εμπορικά απόρρητα και άλλα εμπιστευτικά χωρία έχουν διαγραφεί και αντικατασταθεί, κατά περίπτωση, από μία μη εμπιστευτική περίληψη ή από τις μνείες «[εμπορικό απόρρητο]» ή «[εμπιστευτικό]». Θα ληφθούν υπόψη τα δεόντως αιτιολογημένα αιτήματα.
18. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή, με τα στοιχεία αναφοράς COMP/37.984 — SkyTeam, είτε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (COMP-GREFFE-ANTITRUST@ec.europa.eu), είτε με φαξ [αριθ. (32-2) 295 01 28] είτε ταχυδρομικώς στην ακόλουθη διεύθυνση:

European Commission
Directorate-General for Competition
Antitrust Registry
B-1049 Brussels
